

**661002 คนมาด้วยปัญญากับไขโคพาธหลอกมา ต่างกัน
อย่างไร รายการรับทุกข์ปลุกธรรม #43 ราชธานีอโศก**
<https://www.boonniyom.net/53559.html>

ดาวโหลดเอกสารที่

<https://docs.google.com/document/d/1aF6ln5BxHW6qpTuOPi10eRIPeK9CLmEq/edit?usp=sharing&ouid=101958567431106342434&rtpof=true&sd=true>

ดาวนโหลดเสียงที่

<https://drive.google.com/file/d/1z15-VmwOtXEgLBk2V7ufEwX9fzSayb1y/view?usp=sharing>

และ

https://podcasters.spotify.com/pod/show/dhamaporkru/episodes/661002-167-1-_128-kbps-e2a289n

ดูวิดีโอได้ที่ https://youtu.be/B8lbK_0S2RQ

และ <https://fb.watch/nqnmyAZtRQ/>

(มีซับ) <https://youtu.be/aHHEVQxHcr0>

พ่อครูว่า...เจริญธรรมทุกๆ คน วันนี้วันจันทร์ที่ 2 ตุลาคม 2566
 แรม 3 ค่ำ เดือน 10 ปีเถาะ ที่บวรราชธานีอโศก เราก็กะเริ่มฟังธรรม
 กัน ฝนอย่าเพิ่งตกเลยเน้อ เสียงมันรบกวนไม่ใช่อะไรหรอก เราไม่รำ
 หนอก ไม่รำในนี้ ถ้าไม่มีลมแรงสาด ถ้าลมแรงสาดจริงๆ เข้า 2 ข้าง

ใช้คันยุมากันกัน รู้จัก “คันยู่” ไหม “ร่ม” ภาษาอีสานเขาเรียกว่า คันยู่
ทางเหนือเรียกว่า “จ้อง” เอาคันยุมากัน มันก็สู้ลมไม่ได้ หลุดไปหล่นมา
อีก ชัดหน้าเราได้ สนุก มันมีคราवหนึ่ง พายุฤดูฝน

มาเข้าเริ่มต้นจาก SMS

ในอาหาร อ่านมาแล้วก็ยังมีมานะให้อ่าน

เขียนรายงานสภาวะตัวเองเรื่องคำข้าวเพื่อโยงเข้าสู่คำถาม

_น้อมกราบนมัสการพ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ ผู้ให้กำเนิดทางจิต
วิญญาณ ด้วยความเคารพสูงสุด เขียนรายงานสภาวะในตนเองเรื่อง
“อาหารคำข้าว” เพื่อโยงไปสู่คำถามค่ะ ขั้นที่ 1. เลิกกินอาหารที่เป็น
โทษ อาหารที่เป็นโทษ นอกจากจะเป็นเหตุให้ร่างกายเจ็บป่วยแล้ว
ยังเป็นการสะสมโรคทางใจอีกด้วย เพราะอาหารที่เป็นโทษส่วนใหญ่
จะคู่กันมากับเครื่องปรุงแต่งในรูป รส กลิ่น สัมผัส ที่ยั่วย้อมให้เกิด
ความอร่อย

พ่อครูว่า...อ่านมาถึงตรงนี้แล้ว ก็ต้องกินอาหารจิตสนิทไม่ต้อง
มีรสอะไรนะ

การปรุงแต่งให้เกิดรสอร่อยนี้ มันก็ไม่นอกเหนือจากเปรี้ยว
หวาน มัน เค็ม เผ็ด ขม รสอร่อย หรือจะมีกลิ่นหอมอีกก็ได้ มีกลิ่น
ผสม มีรสทางลิ้น หรือจะมีสียั่วยวนทางตา มีสัมผัสแล้วทั้งกรอบก็ดี

สัมผัสแล้วร้อนหรือเย็น บางทีก็ต้องเย็นๆ ถึงจะดีอย่างนี้ อย่างนี้ต้องร้อนถึงจะอร่อย มันก็ต้องปรุงแต่งไปอย่างนั้น เพราะมันถ้าจะพูดอย่างนี้แล้วต้องกินอาหารรสจืดๆ แล้วก็ต้องคงที่ มันจะสุดโต่งเกินไป จนเคร่งเกินไป จินตนาการไปไกล ให้มันดูละเอียดลออ ดูให้มันสูงส่ง

_การสั่งสมความรู้สึกอร่อยในทุกมื้ออาหาร แม้จะทีละเล็กละน้อยนั่นก็คือ การเพิ่มวงรอบความวนในสังสารวัฏที่ซ้อนลึก หรืออีกนัยยะหนึ่ง คือการส่งท่อน้ำเลี้ยงไปเป็นเสบียงอาหารให้กิเลสได้เติบโต

พอครว้า...พูดอย่างนี้อันนี้นะถูก แต่ว่าไอ้เรื่องรูปรสกลิ่นเสียงต่างๆ นั้นมันก็คือตัวของธาตุแท้ของมัน ธาตุเค็ม ธาตุเปรี้ยว ธาตุหวาน ธาตุหอม ธาตุเหม็น ธาตุนุ่ม ธาตุกรอบ ธาตุร้อน ธาตุเย็นอะไรพวกนี้ มันก็เป็นคุณสมบัติของแต่ละอย่างของมัน เพราะฉะนั้น เราก็รู้ความเป็นจริงตามความเป็นจริง ฟังตรงนี้

เราต้องรู้ความจริงตามความเป็นจริงว่า อ้อ มันเป็นอย่างนี้ เป็นเช่นนี้ ไม่ใช่เราไปบังคับให้มันไม่เอาอย่างร้อน ไม่เอาอย่างหวาน ไม่เอาอย่างเค็ม ไม่เอาอย่างเปรี้ยว ไม่ใช่ ไม่ใช่ มันไปกำหนดอย่างนั้นไม่ได้ ยากเลย สุดโต่งมากเลย ชีวิตจะคับแคบเหมือนพวกเซน พวกเซนศาสนาเซน ไม่ไหวนะ

เราจะต้องรู้ว่า อันนี้เป็นอันนี้ อ้าว..มันเค็ม มันเค็ม มันหอม มันหอม มันกรอบ มันกรอบ มันหวาน มันหวาน มันร้อน มันร้อน มันเย็น มันเย็น ธาตุของมันเป็นอย่างนี้ แล้วระหว่างที่ใจของเราพิจารณาตรงที่ว่า อันนี้มันเป็นประโยชน์ เออนี้เป็นประโยชน์ เป็นประโยชน์ ในร่างกายเอามาใช้ได้ ดี

ไม่ใช่ไปพิจารณา จนไปดับเกลือไม่ให้มันเค็ม หรือไม่ต้องกินเกลือ ไอ้พวกนี้เราจะกลายเป็นพวกที่จะเลี้ยงยาก ไอ้นั้นมาให้กินก็ไม่ได้ ไอ้นี้มาให้กินก็ไม่ได้ ไอ้นี้มากินก็ไม่ได้ มันจะคับแคบ มันน้อยไปหมด

_เรื่องการกิน...ตอนอายุประมาณ 9 ขวบ ก็พิจารณาแล้วเลิกกินสิ่งที่เป็นโทษ เช่น น้ำอัดลม ลูกชิ้น ขนมกรุบกรอบ ฯลฯ จนไม่กินจุบกินจิบเป็นปกตินิสัย

พ่อครูว่า...พวกนี้เรารู้ว่ามันสิ่งที่ปรุงปลอมปนเปมา

_ต่อมาเมื่ออายุ 27 ปี มองเห็นตาของปลาทุที่กำลังจะตมให้หมา ก็เกิดดวงตาเห็นธรรมในตน จึงเลิกกินเนื้อสัตว์ตั้งแต่วันนั้นมา ต่อมาในปีเดียวกันก็พบลุงไม่ร่ม แล้วพากันมากินอาหารชาคาหารที่พระพุทธร่องค์ทรงฉัน

พ่อครูว่า...อันนี้ อาตมาว่า ไม่เคยพบนะว่าพระพุทธรเจ้าทรงฉันอาหารชาคาหารี ชาคาหารีก็มีข้อกำจัดว่าจะต้องเป็นอย่างนั้นนี่ นอก

นั่นจะไม่ฉันเกินกว่าแบบชาคาฮารี อันนี้อาตมาก็ว่าผิดอีก เพราะไม่เคยพบว่าระบุว่าพระพุทธเจ้านั้นฉันชาคาฮารี นอกจากชาคาฮารีไม่ฉัน ไม่เคยเห็นนะ อย่าไปเข้าใจผิดเอาเอง

*_ที่ไม่มีของปรุงแต่งรส กลิ่น สี เช่น น้ำตาลทราย चीอิ้ว
เต้าเจี้ยว ฯลฯ ให้เกิดเวทนาหลอก*

พอครว้า... น้ำตาลมันก็หวาน चीอิ้วมันก็เค็ม เต้าเจี้ยวมันก็มีรสมีกลิ่นของมันอย่างนั้น

*_และอาหารอื่นที่มีส่วนผสมของสิ่งเหล่านี้ก็เลิกได้ทั้งยวงโดย
ปรียายแบบไม่ฝืน ทำได้จนเป็นปกติชีวิต... ไม่วนกลับ จุดเปลี่ยนของ
เรื่องนี้เกิดขึ้นเมื่อสิบปีก่อน ที่ตาในได้เห็นความอร่อยเกิดขึ้นในจิต
ของตัวเอง จนรู้สึกว่กำลังหลอกตัวเองให้เห็นว่าความอร่อยกำลัง
พาผิดทิศผิดทาง... พอเห็นความจริงในปัจจุบันนั้นได้ ใจก็คลาย
ความยึดติดตรส*

พอครว้า... ใจคลายความติดตรสนี้ดี แต่อย่าไปกำหนด ไม่เอาอย่างนั้นอย่างนี้ ไม่ให้มีรส รู้ความจริงตามความเป็นจริง ว่ามันเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ต่างหาก ไม่ใช่ไปกำหนดว่าไม่เอาอันนั้น ไม่เอาอันนี้ จะเป็นคนเลี้ยงยาก กลายเป็นยึดติด

*_เลิกกินของมีโทษทุกอย่างได้อัตโนมัติ การใช้ปัญญา
พิจารณาเห็นโทษในลักษณะนี้ สำหรับตัวเองได้ผลดีพอสมควร*

รู้สึกจิตมีกำลัง มีความเด็ดขาด และที่สำคัญได้ผลของการมีสุขภาพดี ไม่มีโรคภัยควบคุมกันไปด้วยค่ะ

พอครูว่า...ก็ลอง ก็ดูดี ก็เอา สังเกตไป

_ชั้นที่ 2.แยกแยะว่ากินเพื่ออาศัยหรือกินเพื่อเสพในอาหารที่มีแต่ประโยชน์ การวิจัยรอบนี้ ทำได้เมื่อเกิดความตื่นรู้จริง จนจิตมีความสามารถที่จะรู้ทัน รู้ชัดถึงเจตนา อากาและพลังงานในปัจจุบัน นั่นว่า มีความชอบความชัง

พอครูว่า...รู้เจตนา นี่อันนี้ดี เจตนาให้รู้ว่าเป็นอย่างนี้ ดู ต้องการหรืออันนี้ไม่ต้องการ ผลัก นะ จิตต้องไม่มีการดู-การผลัก นี่ดี ให้รู้ความชอบ-ความชัง

_หรือรู้สึกเฉยๆ หรือไม่อย่างไรแบบละเอียดๆ อีก อากาผลักนั้นรู้สึกได้ง่ายกว่า อากาฝ่ายดูนี้แนบเนียนมาก

พอครูว่า...ดี รู้รายละเอียดของจิตกลางๆ ไม่ชอบ-ไม่ชัง อากาผลักนั้นรู้สึกได้ง่ายกว่า ไข โทสะนี้รู้สึกได้ง่ายกว่า อากาฝ่ายดูนี้แนบเนียนมาก จริง อากาฝ่ายดูนี้แนบเนียน

_คือมาในรูปของความพอใจ,ติดใจ ฯลฯ แล้วต้องแยกความเข้มข้นของอาการนั้นให้ออกอีกด้วยว่า พลังงานนั้น แรง มาก น้อย นิด บางเบา แผ่วเบา ฯลฯ แค่นี้พอครูว่า ดี รู้ degree(ระดับสูง-ต่ำของมัน

_ จิตละเอียดแฉะไว เพราะฝึกมาดีแล้วเท่านั้น ที่จะแยกความ
ต่างหรือความเป็น 2 ในวงรอบนี้ได้ เหตุคือความขยันตื่นรู้เพื่อ
พิจารณาให้ถ้วนรอบในรูป รส กลิ่น เสียงเมื่อได้สัมผัสกับคำข่าว ที่
ควรเอาใจใส่พิจารณาจริงๆ ชนิดกัดไม่ยอมปล่อย จึงจะเกิดผลสำเร็จ
ได้จริงตามลำดับ...กำลังทำในขั้นนี้ให้ครบให้จบอยู่ค่ะ

พ่อครูว่า...ระวังมันจะเลยเถิด ระวังมันจะสุดโต่ง ระวังมันจะจัด
เกินไป มันจะคับแคบเฉพาะสำหรับตัวเองเกินไป เราจะกลายเป็นคน
เลี้ยงยาก ลำบาก

คำถาม การใช้ปัจจัย 4 ที่มีอาหารเป็นหนึ่งในห้าตามอรรถาธิบาย โดยเน้น
หลักประโยชน์สูงสุดประเสริฐที่สุด เพื่อการเจริญอาหาร เจริญธรรม และ
เจริญปัญญาเป็นที่สุด คือการบริโภคน้ำความจบบ้างปัจจัย ๔ เพื่ออาศัยไม่
ใช่เพื่อเสพสขุขันธ์ไหมคะ?

สุดเศียรสุดเกล้ากราบขอบพระคุณค่ะ

รุ่งเรืองธรรม ธรรมชาตือโสภณ

2 ตุลาคม 2566

พ่อครูว่า...ถูกต้องอยู่ มีส่วนถูกต้องอยู่ อย่าให้มันเลยเถิด อย่า
ให้มันเกินไป อันนี้ก็ละเอียดนะ ต้องศึกษาดีๆ

_ * ปล. พร้อมกันนี้ลงไม้ร่วมฝากกราบพ่อท่านว่า...

เจริญอาหาร เจริญธรรม เจริญปัญญา สุดเศียรสุดเกล้า ขอนอบน้อม

นะโมโพธิรักษ์ กราบขอบพระคุณพ่อท่านพระโพธิสัตว์ผู้ให้กำเนิด
ชีวิตใหม่ สู่ความ “อิสระ สบาย สงบ อบอุ่น อิ่มเอม เกษมใส ใจ
เกื้อกูล เพิ่มพูนการเสียสละ” ...สู่พระนิพพาน...ทุกชาติไป

ไม่รุ่ม ธรรมชาติคือโคศก

พ่อครูว่า...ก็รับทราบดี ตั้งใจดีๆ ศึกษาดีๆ มันมีอะไรที่มันจะ
รู้สึกว่ามันมีอะไรเรื่อยๆ อยู่ในใจของตนอยู่บ้าง อย่าไปคิด รู้สึกว่าเรา
จะมีอะไรเรื่อยๆ ที่เรารู้นะ รู้อยู่ รู้จริง รู้ละเอียดลออกว่าใครๆ อยู่นะ
อะไรอย่างนี้เป็นต้น เป็นสิ่งที่รู้สึกว่า เราจะสร้างความเชื่อในจิตใจตน
เอง มันจะสะสมเป็นอนุสัย เป็นกิเลสระว่างตรงนี้ สร้างความเชื่อ ซึ่งดู
แล้วมันก็เป็นกิเลสชนิดหนึ่ง เป็นมานะ อติมานะ ก็พยายามระว่างบ้าง

พวกเราศึกษาธรรมะแล้ว จะมีนิสัยละเอียดลออพวกนี้ขึ้นไป
เรื่อยๆ และความละเอียดลออ บางทีมันก็จะละเอียดเกิน โต้แย้งเรียกว่า
สุดโต่ง มันเกินความพอดี มันเกินความพอเหมาะ ปโทติ เกินความ
พอเหมาะพอดี มันก็เลยเกิดลักษณะพวกนี้ได้ เพราะฉะนั้น ต้องะมัด
ระว่างบ้าง

SMS วันที่ 29-30 กันยายน 2566

_เล็ก ดินเพ็ญไพร : กราบนมัสการพ่อครูด้วยความเคารพอย่าง
ยิ่งเจ้าค่ะ

จากครั้งล่าสุดที่พ่อครูเทศน์ และได้พูดว่า อาจจะต้องงดเทศน์ แล้วไปเขียนหนังสือเป็นงานหลัก ลูกได้ยินก็รู้สึกจิตแวงนิดๆ ไม่ได้แวงเพราะพ่อครูจะงดเทศน์ แต่แวงเพราะอะไรก็บอกไม่ถูกเจ้าคะ รู้แต่ว่าตื่นต้นในความเมตตาที่มีต่อลูกๆ ในวัยเข้า 90 ปี พ่อครูยังต้องทำกายชั้นให้ดำรงอยู่เพื่อเผยแพร่ธรรมะ แก่ผู้ที่ยังไม่รู้ให้ได้รู้ ผู้ที่รู้บ้างก็ได้ต่อยอดตามพ่อไปอีก จะหาใครมาเปรียบได้ในความเมตตาที่ไม่มีประมาณแบบนี้ ยิ่งทำให้ตัวลูกเองรู้สึกว่าจะต้องไม่นิ่งนอนใจ จะหย่าเหยะ ไปเรื่อยๆ ไม่ได้ มีโอกาสทองขนาดนี้แล้ว ลูกไม่คิดกินลูกท้อเลย

พ่อครูจะงดเทศน์, จะเทศน์ครั้งละ 1 ชม. หรือจะเทศน์ 2 ชม. ลูกไม่มีปัญหาเลย พร้อมปรับพร้อมเปลี่ยนตามพ่อครูเจ้าคะ (..) สู้ๆ พ่อครูสู้ๆ พ่อครูไฉไลย (พระโพธิสัตว์) พ่อครูสู้แค่อยากพอ สู้ๆ จบ....กราบนมัสการด้วยความเคารพอย่างยิ่งเจ้าคะ

พ่อครูว่า...ยุให้สู้นะ

คนโกหกมีสื่อมากเป็นเรื่องยากของความจริง

_อนันต์ ศิรินพวงศ์ : คนโกหกมีสื่อมาก เป็นเรื่องยากของความ
จริง

พ่อครูว่า...เออ พูดแค่นี้เนาะ คนโกหกมีสื่อมาก เป็นเรื่องยาก ของความจริง พูดให้มันเป็นความคล่องจองละเนาะ อาตมาฟังแล้วก็ เข้าใจ เออ คนโกหกนี้ ทีนี้ยุคนี้มันมีสื่อมาก คนโกหกยุคนี้มันมีสื่อ มาก เพราะฉะนั้นมันก็ใช้สื่อนี้เพิ่มความโกหกของตัวเองด้วยอะไร ต่างๆ นานา ในวิธีต่างๆ นานา ก็เป็นเรื่องยากของความจริง ก็ถูก ถูก มันเป็นภัยชนิดหนึ่งของสังคมโลก โลกทั้งโลกเลยนะไม่ใช่แค่ใน ประเทศไทย ประเทศไทยก็เจอหนักเรื่องสื่อนี้ สื่อที่โอ้โฮ

ยกตัวอย่างอย่างพิธานี สายพิธา ลัมฯ เขาแซ่ลัม เป็นผู้ที่รู้จักสิ่ง ที่ได้เปรียบโดยการทำสื่อ เขาเป็นผู้ที่รู้มุมนี้ดีมาก แล้วเขาก็ใช้อันนี้ มาตลอด เพราะฉะนั้นเขาจึงได้ ได้มวล์ที่เชื่อเขา เดียวนี้เขาก็ได้มาก คนยังเชื่อเขาอีกเยอะ ยังเชื่อเขาอีกเยอะด้วยการใช้สื่อ

เพราะฉะนั้นความจริงที่จะปรากฏได้ก็จึงยากที่จะออกมา เขา ขยันและสร้างมวล์ช่วยกันอีก ขยันแล้วก็สร้างมวล์ช่วยกันทำอันนี้ มัน เลยเป็นน้ำหนัก เป็นน้ำหนักที่ทำให้เขาได้ประโยชน์จากอันนี้ เขา เห็นคุณค่าของอันนี้มากเลย นี่เป็นเรื่องของพิธา ลัมเจริญรัตน์

คนแซ่ลัม มีหลายลัมนะ คุณสนธิ ลัมอะไรนะ (เสียงตอบว่า ลัม ทองกุล) เออ! อาตมานี้ขอภัย ความจำชักไม่ค่อยดีเท่าไร มันไม่ น่าจะจำไม่ได้หรอกนะ มันก็เป็นบ้าง

พิธาเขามองมุนนี้ และได้ประโยชน์จากมุนนี้ แจกเช่น ทักษิณ
 ทักษิณได้มุนมากกว่าหลายมุนกว่าพิธา พิธาได้มุนเด่น แต่ทักษิณได้
 มุนหลายอย่าง เขาจึงเอามุนที่เขาเห็นว่า ประชาชน เขาครอบงำ
 ประชาชนได้ด้วยอย่างนี้ อย่างนี้ นัยยะนี้ มุนนี้ แง่นี้ เขาก็ใช้มาตลอด
 อาตมาก็ไม่เก่งที่จะระบุลงไป แต่เห็นรู้ยู่วาทักษิณนี้มีความสามารถ
 มากในการใช้สื่อด้วย เงินทองด้วย อำนาจตำแหน่งยศศักดิ์ด้วย
 กรรมวิธีในการบริหารด้วย อะไรพวกนี้ โอ้โฮ

เพราะฉะนั้นจึงเห็นได้ว่า ทักษิณนี้ครอบครองอำนาจ มีอิทธิพล
 ในการบริหารประเทศไทย ทั้งๆที่เขาเป็นนักโทษ ที่ต้องออกไปอยู่
 นอกประเทศตั้ง 10 กว่าปี ก็ยังใช้อำนาจอิทธิพล ใช้คนของตัวเองให้
 คนของตัวเองในประเทศไทยบริหาร ตั้งแต่นายกฯสมัคร สุนทรเวช
 นายกฯสมชาย วงศ์สวัสดิ์ นายกฯยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นี่ก็กำลังจะเอา
 นายก ตอนนี้เอานายกฯ เศรษฐา ทวีสิน ขึ้น แล้วก็ต่อคิวไว้ ต่อจาก
 นั้นก็คงจะเป็นลุงอึ้ง อย่างนี้เป็นต้น

ทักษิณเขาใช้ได้ผลอยู่ อาตมามองในแนวลึกเห็นว่าประเทศ
 ไทยนี้มีตัวอย่างอันละเอียดลออ ละเอียดยละเอียดของเชิงกลวิธีการของ
 การเมือง ที่ทักษิณเขาจะใช้ อื้อหือ สุดยอดแห่งการจับตอกเต
 อร์ทางอาชญาวิทยามาจริงเลย จั๊ๆ ยอดจริงๆ

ถ้าแล้ว อาตมาเองอาตมาไม่ได้ไปลงโทษตัวเขานะ ว่า ตามเนื้อผ้า ว่าตามสัจจะ เขาเกิดมาเป็นตัวอย่างที่จะทำให้เห็นทั้งแง่ เชิงของสิ่งที่มันไม่ดีไม่งามนี้ได้ละเอียดซับซ้อนมาก จนทุกวันนี้คนก็ยังเชื่อถือเขา แม้แต่นายกปัจจุบันนี้ก็ยังคงยกย่องเชิดชู อย่างที่เห็นๆ ชัดเจน ก็ยังคงยกย่องเชิดชูกัน

ที่เขาพูดชัดๆ อันหนึ่งก็คือ ที่นายกเศรษฐาเขาพูดว่า ทักษิณนี้ เหนือชั้นกว่าพลเอกประยุทธ์ ทำผลงานให้แก่ประเทศอย่างนั้นอย่างนี้ เขาก็พูดไป คุณเปลว สีเงินได้ยินเข้า หมั่นไส้ก็เลยชัดเข้าไปเต็ม คอลัมน์เลย(ใน นสพ.ไทยโพสต์ 30 ก.ย. 66) เมื่อวานนี้หรือใจ ชัดเข้าเต็ม คอลัมน์เลย มีอยู่ด้วยนะ ถูยที่เศรษฐาพูดมา แล้วก็ค่อยร้ายละเอียด สอนไปที่ละเรื่อง อ้างอิงหลักฐานวันเวลาเรื่องราวอันนั้นอันนี้ แม้แต่แค่เรื่องของสนามบินสุวรรณภูมิ อะไรอย่างนี้เป็นต้น

ซึ่งมันก็ดินะ มีคนรู้เท่ารู้ทันอะไรต่ออะไรพวกนี้ แล้วก็มาบอก ความจริงกัน ยืนยันอะไรต่ออะไรกัน ขนาดนั้นคนก็ยังไม่ค่อยจะเชื่อ ไม่ค่อยจะเห็นด้วย ไม่ค่อยจะฟัง ไม่อะไรๆ เลยนะ

สื่อสารทุกวันนี้มันดีมีหลายมาก หลายมุม หลายเจ้า แล้วก็อย่า ไปปฏิเสธอะไร ดูๆ หมดทุกมุม แม้แต่มุมหมอบปลา อาตมาก็ดู เขาก็ ไปกันใหญ่

นี่ที่จอภาพ เขา Insert ภาพมา บทความคอลัมน์ 30 กันยายน “**ทักษิณทุนหัวของเศรษฐา**” วันที่ 30 กันยายน ไม่ใช่วันที่ 1 วันที่ 1 วันอาทิตย์ เขาวรรคเว้นไม่ได้เขียน ธรรมดาเขาเว้นวันอาทิตย์ วันนี้วันจันทร์เขียนเรื่องอะไร มันเย็นแล้ววันจันทร์จะหมดวันแล้ว เขาเขียนเรื่องอะไรอาตมาก็ไม่ได้จำ ดูเหมือนอ่านผ่านไปแล้ว เอาละผ่านไปอีกอน ของเปลว

สรุป คนโกหกมีสื่อมาก เป็นเรื่องยากของความจริง อาตมาก็ขยายความแล้วนะ อย่างพิธาเป็นต้น ใช้สื่อมาก ทักษิณก็ใช่ ก็เป็นเรื่องยากที่จะแก้ไข ทำความจริง

__ปาร์ตน์ หนึ่งในธรรม · กราบนมัสการ ท่านสมณะคะ ขณะนี้กำลังติดตามรายการอยู่คะ และขอขอบคุณสื่อของบ้านราชที่เสนอข่าว น้องน้ำที่เข้ามาเยี่ยมบ้านราช แต่พวกเราไม่ใช่ทุกซ์และเตรียมตัวพร้อมเป็นปกติแล้ว สาธุคะ

พ่อครูว่า...ก็ให้กำลังใจมา ขอขอบคุณ

พ่อครูตั้งชื่อตัวให้ได้แต่ไม่ตั้งชื่อสกุลให้คน

*_Kasem Santhong เกษม แสนทอง : จากที่มีญาติธรรมมาขอ
ชื่อกับพ่อครู และระบุว่า ขอชื่อดัว คือ ชื่อมี 2 ชนิด คือ "ชื่อดัว" กับ
"ชื่อสกุล" ครับ*

พ่อครูว่า...อาตมาก็ตอบตรงนี้เลยว่า ชื่อสกุล ชื่อนามสกุลนี้
อาตมาไม่ตั้งให้ใคร อาตมาตั้งไว้แล้ว เปเรยๆ ปราเยยๆ จำไม่ได้แม่น
ทีเดียวว่า เช่นว่า อโศกตระกูล อาตมาตั้งหรือพวกเราบัญญัติยังงี้
ซึ่งก็มี เกล็ดดิน เป็นเจ้าของตันตระกูล นาวาบุญนิยม ก็มีท่านน่านฟ้า
เป็นเจ้าของตันตระกูล อย่างนี้เป็นต้น ส่วน ขาวหินฟ้า นั่นก็คือคุณ
ประโยชน์ ซึ่งตายไปแล้ว ตอนนี้นามสกุลขาวหินฟ้าก็ขออนุญาตจาก
คุณประโยชน์ไม่ได้แล้ว เพราะว่าตายไปแล้ว ก็จะเหลือสืบทอดกัน
ทางสายเลือด หรือลูกเลี้ยงคนที่มีนามสกุลขาวหินฟ้า ลูกเลี้ยงก็
สามารถใช้นามสกุลขาวหินฟ้าร่วมได้ ลูกเลี้ยงที่ถูกต้องตามกฎหมาย
หมาย อย่างนี้เป็นต้น ก็เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของกฎหมายเขา

อาตมาไม่ตั้งชื่อนามสกุลให้ใคร ไม่จั้นอาตมาเป็นภาระ ตั้งชื่อ
เท่านั้นอาตมาก็จะแยะอยู่แล้วทุกวันนี้ ตั้งไปหลายหมื่นชื่อแล้ว จะเป็น
แสนชื่อหรือยังก็ 모르 ตั้งเสียจนสมุดบันทึก แต่ก่อนบันทึกใส่เครื่อง
คอมพิวเตอร์ เดียวนี้ไม่รู้หายไปไหนหมดแล้ว อาตมาก็ไม่ได้ทำแล้ว
บันทึกแต่ในสมุดบ้าง เล่มนั้นเล่มนี้ แล้วก็ไม่รู้เล่มที่บันทึกไว้หายไป

ไหนบ้าง เอาละอันนี้อาตมามีอยู่ ชื่อดัว อาตมาก็ตั้งให้ไปเรื่อยๆ อยู่แล้ว

วันพระสำคัญอย่างไร เราควรทำสิ่งไหนกัน

—ซึ่งชื่อ วิเชียร : ขอกราบนมัสการพ่อท่านด้วยสุดเศียรสุดเกล้าครับ ขอให้พ่อท่านช่วยกรุณาอธิบายวันพระที่อยู่ในทุกครึ่งของปัจจุบันเป็นการกำหนดขององค์พระพุทธเจ้าหรือไม่ และวันพระมีความสำคัญอย่างไรแค่ไหนครับ ขอกราบขอบพระคุณพ่อท่านอย่างสูงยิ่งครับ

พ่อครูว่า...เช่น วันพระน้อย 8 ค่ำ วันพระใหญ่ก็ 15 ค่ำ อย่างนี้เป็นต้น วันพระ เป็นการกำหนดของพระพุทธเจ้า 8 ค่ำ 15 ค่ำ

วันพระก็เป็นวันที่เรากำหนด พยายามทำความสำคัญในความสำคัญมันลงไป มันเวียนวนมาถึง 8 ค่ำแล้วนะ เวียนวนมาถึง 15 ค่ำแล้วนะ เป็นการกำหนดบัญญัติ เพื่อให้เรารู้สึกว่า เอ.. เราเองควรเห็นทำความสำคัญกับความสำคัญให้ยิ่งขึ้น เพื่อปลูกเราให้เอาใจใส่กับธรรมะยิ่งขึ้น วันพระใช้สำนวนภาษาไทยเรียกว่า วันพระ ก็คือวันที่จะต้องเอาใจใส่กับธรรมะ หรือพระพุทธเจ้า เอาใจใส่เรื่องของพระพุทธเจ้า คำสอนพระพุทธเจ้า ปฏิบัติตามธรรมะพระพุทธเจ้าอย่างนี้เป็นต้น ให้ความสำคัญสำหรับวัน อย่างน้อยก็

เดือน เหมือนกับศาสนาอิสลามเขาละหมาดระลึกถึงพระเจ้า วันหนึ่ง 4 ครั้งอะไรอย่างนี้ คนไทยเราก็มองพระ ก็ระลึกถึงพระพุทธเจ้า นะ โมตัสสะ อะคะวะโต อะไรก็ว่า หรือกราบพระก็ระลึกถึงพระพุทธเจ้า นอกจากพวกมิจฉาทิฏฐิ กราบพระแล้วก็อ้อนวอนขอให้ท่านบันดาล บุญนี้อะไรให้

กราบพระ ก็ระลึกถึงผู้ที่มีพระคุณ ไม่เสื่อมคลาย ระลึกถึงพระคุณอย่างแท้จริง ถ้ายังระลึกถึงการปฏิบัติหรือระลึกถึงเนื้อธรรมะ ทฤษฎีที่เราจะปฏิบัติธรรมะ ในปัจจุบันนี้ ขณะนี้ เราทำอะไรแค่ไหน ได้ผลหรือไม่ อะไรพวกนี้ มันก็ยิ่งเป็นประโยชน์ต่อสาระสำคัญของมัน ยิ่งๆ ขึ้น เพราะฉะนั้นใส่ใจในเนื้อหาสาระ

สรุปแล้ว วันพระคือวันที่ บัญญัติกำหนด เพื่อที่จะให้เรา ให้ความสำคัญในความสำคัญ ที่เราควรจะต้องสนใจในเรื่องของ ธรรมะยิ่งขึ้นๆ

__สู่แดนธรรม... เขากำหนดอย่างนี้ครับ เขาเรียกว่า “วันฟังธรรม สวันะ “

พ่อครูว่า... นั่นแค่ฟัง ถ้าเราฟังเฉยๆก็แค่ฟัง ยิ่งฟังแล้วยินดีด้วย ปฏิบัติธรรม นั้นแหละสำคัญกว่าฟังเฉยๆ ใช่มั้ย?

ขยายความปรัชญาปารมิตาหฤทัยสูตร

_พิมพ์เพชรรัง...กราบนมัสการพ่อครูด้วยความเคารพอย่างสูง
ยิ่งค่ะ....ก่อนที่จะมาพบพ่อครูและชาวอโศก ดิฉันได้อาศัยพระสูตร
ปรัชญาปารมิตาหทยสูตร นี่เป็นเสียงเพลงทำสมณะกรรมฐานให้จิต
สงบ แต่ยังไม่เคยเข้าใจ

ตอนนี้ได้มาฟังอีกพอจะเข้าใจขึ้นบ้าง จึงอยากขอกราบนิมนต์
พ่อครูได้อธิบายเพิ่มเติมในในส่วนนี้ของพระสูตรค่ะ

พระโพธิสัตว์อวโลกิเตศวรผู้ทรงคุณอันประเสริฐ
พระผู้เป็นมหาสัตว์ได้กล่าวตอบพระสารีบุตรว่า
ท่านสารีบุตร! หากกุลบุตรกุลธิดาผู้ใดปรารถนาความรู้แจ้ง
ประสงค์จะบำเพ็ญปรัชญาปารมิตากวณอันลึกซึ้งนี้
เธอผู้นั้นพึงฝึกฝนภาวนาให้เกิดญาณหยั่งเห็นขั้นที่ 5
เป็นสภาวะแห่งความหมายอันเป็นศูนย์
ท่านสารีบุตร! รูปนี้มีความหมายเป็นศูนย์ ความเป็นศูนย์นั้นแล
ปรากฏเป็นรูป
ความเป็นรูปมีค่าไม่ต่างจากความเป็นศูนย์
และความเป็นศูนย์ก็มีความหมายไม่ต่างจากความเป็นรูป
รูปเป็นเช่นไร ศูนย์ก็เป็นเช่นนั้น
ศูนย์มีความหมายอย่างไร รูปก็มีความหมายอย่างนั้น

เวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณ ก็เป็นเช่นเดียวกันนั้นแล

ท่านสาริบุตร! สังขตธรรมทั้งปวงมีลักษณะเป็นศูนย์

คือ ไม่มีเกิดขึ้น ไม่มีดับไป ไม่มีหมอง ไม่มีส่องแผ้ว ไม่มีพร่อง

ไม่เต็ม

ท่านสาริบุตร ! เพราะเป็นเช่นนี้แล

ในศูนย์ตาวิหารธรรมจึงไม่มีรูป ไม่มีเวทนา ไม่มีสัญญา ไม่มี

สังขาร ไม่มีวิญญาณ

พอครว้า... ใครฟังอ่านผ่านไปแล้วนี้ ฟังแล้วพอเข้าใจบ้าง

ยกมือ? พอเข้าใจบ้าง อาจจะ 10 ดรีบั้งหนึ่ง สิบโท 2 บั้ง สิบเอก 3 บั้ง ถ้า 4 บั้งนี้เป็นจำ เข้าใจหลายบั้ง

มันก็คงพอเข้าใจได้สำหรับพวกเรา สรุปลงแล้วก็ถือว่าทุกอย่างไม่มี ไม่มีคืออะไร..สูญ เวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณ แม้แต่รูปที่ถูกรู้อยู่ในปัจจุบันนี้ มันก็เป็นศูนย์

พระสาริบุตร กับพระอวโลกิเตศวร ท่านพูดกัน คุณคือใคร จะมาพูดระดับนี้กันเหมือนอย่างพระสาริบุตรกับพระอวโลกิเตศวร เห็นไหม

เพราะฉะนั้นเราก็ฟัง เราพอเข้าใจก็ดีแล้ว เข้าใจนั้นเป็นการเข้าใจด้วยความเข้าใจ ด้วยความเข้าใจเฉยๆ มันยังไม่ใช่สภาวะที่สูงสุด ที่ท่านพูดนี้เป็นสภาวะที่สูงสุดในระดับสุดระดับของท่าน ซึ่งท่าน

จะพูดอย่างไร ท่านก็เข้าใจกันได้โดยทั้งสมมุติและปรมาัตถ์ทั้งสภาวะ แต่สำหรับเรานั้นก็เอาให้เป็นศูนย์เท่าที่เป็นศูนย์

เราต้องเข้าใจคำว่า เป็นศูนย์ หรือคำว่า ไม่มี คืออะไร คำว่าเป็น ศูนย์หรือคำว่าไม่มีเป็นไวยากรณ์กันว่า 0 ก็คือไม่มี ไม่มีก็คือ 0 ว่างๆ เป็นคำที่ใช้แทนกันได้ เป็นไวยากรณ์ทั้งหมด เป็น synonym กัน ก็ฟัง แล้วก็ระลึกถึงสภาวะ

คำว่า “ไม่มี” หรือคำว่า “ว่าง” แม้แต่ใช้คำว่า “หลุดพ้น” ก็ได้ แต่ความว่า ไม่มี ว่าง หลุดพ้น ไม่ได้หมายความว่า “เราพราก จาก” อันนี้เป็นนัยสำคัญ คำว่า ไม่มี ดับสนิท หลุดพ้น แล้วดับความ รับรู้ ดับสัญญา ดับเวทนา ดับความรู้รู้อะไรไปเลย อันนี้โมหะ โมหะ ความไม่มีแบบนี้ ไม่อยู่ในความหมายสำคัญของพุทธ

ความหมายสำคัญของพุทธนั้นหมายความว่า ไม่เกาะ เกี่ยว อยู่เหนือ สิ่งที่เราสัมผัสอยู่ตอนนี้ไม่มีอิทธิพลต่อเราเลย เรารู้มัน รู้สิ่งนั้นตามความเป็นจริงของมัน..จบ

รู้ความเป็นจริงของมัน แล้วก็มองลึกถึงไปว่า แล้วไอ้ที่เป็นความจริงนี้ ที่มันเป็นเช่นนี้ มันเป็นประโยชน์กับเราไหม เราจะ ต้องใช้มันเป็นประโยชน์อยู่หรือไม่ หรือเราจะให้ประโยชน์กับมันได้ ไหม ถ้ามันเป็นสิ่งที่เป็นสัตว์เป็นอะไร แต่ถ้ามันเป็นวัตถุ มันเป็นพืช ก็ให้อะไรมันไม่ได้แล้ว เพราะฉะนั้นก็มีแต่ว่ามันจะเป็นประโยชน์กับ

เราใหม่ เป็นประโยชน์-เราก็กินมัน ไม่เป็นประโยชน์-เราก็ไม่ต้องกิน
 นั่นก็คือศูนย์ไม่กิน แต่มันก็มีของมันอยู่ในโลกนั้นแหละ คนอื่นเขา
 อาจจะเป็นประโยชน์ แต่ของเราไม่เป็นประโยชน์ เราก็ไม่ต้อง คนอื่น
 เขาต้อง คนอื่นเขาเหมาะสมของเขา มันถูกกับธาตุของเขา ถูกกับ
 สังขารของเขา เขาต้องใช้อันนั้นปรุงแต่ง แต่ของเราไม่ต้อง เราก็ไม่
 ต้องใช้ อย่างนี้เป็นต้น

เพราะฉะนั้นในนิยายของเราที่จะมองอะไรต่างๆ พวกนี้ มันมีนิยาย
 ที่จะละเอียดลึกซึ้งเข้าไปอีกเยอะทีเดียว ค่อยๆ ศึกษาไปตามลำดับๆ
 ศึกษาไปตามลำดับลำดับแล้วก็ค่อยๆ เข้าใจไปเรื่อยๆ ตามขั้นตาม
 ตอน

รู้ความเป็นจริงในตัวเรากับปัจจุบันธรรมนี้ เราเกี่ยวข้องกับ
 กับอะไร แล้วเรายังตกเป็นทาสมัน เราก็อ่านนี้แหละให้มัน
 หลุดพ้น ใจที่มันหลุดพ้นได้แล้วไม่มีปัญหา มันมีอยู่ในโลกอยู่ใน
 ในสังคม บางทีเราก็กินมัน เราหามันมา มันก็ห่างไกลๆ
 บางอย่างบางสิ่งเราก็ไม่ต้องไปใกล้มันหรอก มันอยู่ไกลๆ โน่น
 ทุกวันนี้อยู่ในโทรทัศน์ อยู่ในเครื่องพวกนี้มันมีเยอะแยะ แล้วมันไม่รู้
 เรื่องกับเรา เราดูนี่ หรือเราเห็นอยู่นี้ เราไม่ได้ไปสัมผัสกับมันจริงๆ
 มันก็ผ่านให้เราได้ ได้ศึกษาเป็นเหตุปัจจัย เราได้กำไรนะ มันเป็น
 เหตุเป็นปัจจัยให้เราสัมผัสศึกษาอยู่นี้ เราก็อ่านจิตเราว่าเราเองยัง

เกี่ยวเกาะ ยังมีผูกพัน ยังมีอาลัยอาวรณ์ ยังมีรสมีชาติ เป็น
อัสสาทะอยู่หรือไม่ ถ้าไม่แล้วก็เออ

ละอบายมุข ละกาม ละโลกธรรม จึงมารวมกันทำสาธารณโภคี

อย่างทุกวันนี้มันถ่ายถอดแข่งขันเอเชียนเกมส์ ก็เปิดกันดูก็มี
โทรทัศน์หลายช่อง ก็ดูเขาแข่งขันกัน ก็ส่งไป ไทยก็ส่งแข่งไปกับ
เขา ชนะบ้าง ไม่ชนะบ้าง เราก็ดู คนนั้นมันเก่งอย่างนี้ คนนี้เก่งอย่าง
โน้น คนนั้นทำลายสถิติ แล้วก็ดู เห็นความจริงตามความเป็นจริง เขา
ดีกว่ากันไป เราก็ดู

เราเองเราไม่ได้อยู่ในวงการนั้นแล้ว เราไม่ไปใช้แรงงาน เวลา
ทุนรอนที่จะไปทำกับสิ่งนั้นแล้ว เพราะว่าเราเห็นว่า จริงๆ อาตมาก็
เคยพูดว่ามันเป็นอบายมุข เรื่องการแข่งขันกีฬา การละเล่น ภาษา
บาลีท่านเรียกว่า กีฬา แปลว่าการละเล่น ไม่ใช่การละจริง มัน
เป็นอบายมุข ละครละเม็ง เป็นต้น การละเล่น เป็นต้น กีฬาหรือ
การละเล่น ละเม็งละคร มันไม่ใช่เรื่องจริง ไม่ใช่เรื่องจริง มัน
เป็นเรื่องครอบงำมอมเมาด้วย มันก็จัดจ้านไปอย่างหนึ่ง ผูกตึง
มนุษย์ให้ติดยึดอยู่อย่างหนึ่ง ใช้เวลา แรงงาน ทุนรอนกับมันไปทั้ง
ชาติ เยอะ พวกที่ไปหลงกีฬา หลงการละเล่น หรือหลงละเม็งละครก็

อยู่กับมันไป เลี้ยงชีวิตตัวเองด้วยอันนั้นไป ก็จมมตายอยู่กับมัน
นั้นแหละ ถ้าไม่ศึกษาแล้วก็ติดอยู่กับมัน

ขนาดหลุดพ้นมา หลุดพ้นออกมาจากไอ้พวกนี้ ละเม็งละคร
ก็ฟ้าการละเล่นพวกนี้ได้ สารที่เราจะเอาเวลา แรงงาน ทุนรอน ที่
เราจะใช้เอามาทำงานกับมัน มันมีตั้งเยอะตั้งแยะมากมาย สาร
ตั้งแต่ระดับโลกีย์ จนกระทั่งถึงระดับโลกุตระ

**สารระดับโลกีย์ก็คือใช้อำศัยยังขั้นต่อไป ยังการเป็นอยู่ให้
ชีวิตเราตั้งอยู่ได้ เป็นโลกียะ**

**ส่วนเรื่องโลกุตระนั้นเป็นเรื่องของจิตวิญญาณ จิตนิยาม
ซึ่งไม่ใช่มาบำเรอ ไม่ได้มาบำเรอรูปร รส กลิ่น เสียง สัมผัส ไม่ได้
บำเรอ ลาภ ยศ สรรเสริญ โลภียสุข ไม่ได้บำเรอ เราก็ค่อยๆ
รู้ว่าเรายังเหลืออะไรบ้าง เรายังติดลาภ ติดยศ ติดสรรเสริญ หรือ
สุขเพราะได้ลาภ สุขเพราะได้ยศ สุขเพราะได้สรรเสริญ อันนั้นหยาบ
กว่า รูป รส กลิ่น เสียง สัมผัส(โผฏฐัพพะ) ทางกายภายนอก อันนี้
ละเอียดกว่า ลาภ ยศ สรรเสริญนั้น หยาบกว่า เพราะฉะนั้นคนยังติด
ลาภ ยศ สรรเสริญ อยู่**

จะเห็นได้ว่าพวกเรานี้ ลาภ ยศ สรรเสริญ มันก็มีระดับ ลาภ
หยาบกว่าเพื่อน ยศก็ละเอียดขึ้น สรรเสริญก็ละเอียดขึ้นอีก สุขก็
เนียน สุขจากลาภ สุขจากยศ สุขจากสรรเสริญ ซ่อนลงไปอีก

เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่าอย่าง ลาก นี้ง่ายขึ้นมาแล้ว ยศก็ง่าย
รองลงมา สรรเสริญยังมีอยู่บ้าง ละเอียดขึ้นไปอีก แต่สรรเสริญก็หมด
แล้ว จะถูกตำหนิ ถูกว่า ถูกตำหนิหรือถูกสรรเสริญยกย่อง เราก็เข้าใจ
เอามาเป็นประโยชน์มาศึกษา จริงไหม เขาสรรเสริญเรานี่ เราจริง
ไหม ตำหนิเรา เขาตำหนิเรา จริงไหม ต้องเอาเนื้อแท้ของคำตำหนิ
หมายถึงอะไร คำสรรเสริญหมายถึงอะไร เอาเนื้อแท้ จริงไหม

อย่างอาตมาถูกตำหนิ อาตมาก็รู้ว่าเออเขาตำหนิผิด-ถูก
อย่างไร วันนี้หยิบหนังสือ ประณีประนอมกันด้วยนานาสังวาส อาตมา
อ่านทวนดู มีอะไรหลายๆ อย่างที่ผ่านเข้ามาในชีวิตเรา ที่ต่อสู้ เเพชฌัญ
นะ ไม่ได้ต่อสู้ ไม่รบราฆ่าฟันอะไร แต่ที่เเพชฌัญ เป็นกรรมวิบาก กับ
ฝ่ายที่มาเห็นต่างกับเรา

ก็ยังเห็นละเอียดล่อลงไปกว่า เออเนาะ **อาตมาเกิดมาชาตินี้**
มาทำงาน ก็มาเพื่อที่จะจัดการเรื่องพวกนี้ สิ่งที่เกิด นำสิ่งที่ถูก
เข้ามาใส่ลงไปแทน เพราะศาสนาพุทธมันเสื่อม **ขอภัย ไม่ใช่**
ศาสนาพุทธเสื่อม ชาวพุทธ คนชาวพุทธนี่มันเสื่อม ดังที่
พระพุทธเจ้าตรัสไว้ใน อาถิสสูตร เสื่อมก็คือไม่มีโลกุตระ เข้าใจ
โลกุตระธรรมผิด ที่จริงไม่รู้จักโลกุตระด้วยซ้ำ มันเสื่อมจนกระทั่ง
โลกุตระหายไป

มันมีพยัญชนะในพระไตรปิฎก แต่น้อย ในพระไตรปิฎกฉบับสยามรัฐ คำว่าโลกุตระ น้อย ในมหายานเขาจะมีมากกว่า เพราะว่าพระไตรปิฎกเป็นของฉบับพระกัศสปะ พระมหากัศสปะนี้เป็นเจโต เป็นสายศรัทธา ไม่ใช่ปัญญา ก็เลยยิ่งแคบ ในเรื่องของโลกุตระจึงน้อย

อาตมาเป็นสายปัญญา ตรงกันข้ามกับพระมหากัศสปะ คนละขั้วกัน คนหนึ่งขั้วบวก คนหนึ่งขั้วลบเลย ที่นี้พระพุทธเจ้าคือปัญญาโดยแท้ คือโลกุตระเต็มรูป อาตมาเป็นสายตรงจากพระพุทธเจ้า และเป็นหน้าที่ที่พูดไปแล้ว ใครจะหมั่นไส้ ใครจะไม่เชื่อก็ว่าไป ขออภัย อาตมาพูดความจริง อาตมาอายุชั้ยก็ชั้ยย่าแยะแล้วก็ขอพูดหมดๆ ชั้ยๆ มันจะยังไงก็..ที่จริงอาตมาพูดง่าย แต่ก็ต้องระวังเท่านั้นเอง เพราะคนมันจะไปทำให้เขารู้สึกหมั่นไส้มากๆ มันก็ทิ้งเลย มันก็เสียดายสังสารเขา ก็ไม่อยากจะเขารู้สึกอย่างนั้น แต่ก็หลายอย่างก็ยาก อาตมาก็ต้องประมาณ ลำบาก

สรุปแล้วในชาตินี้ เกิดมาปางนี้ โอโห! เจ้าประคุณเอ๋ย มันหมดจริงๆ โลกุตระ มันไม่มีเหลือเชื่อเลย อาตมาต้องมาทำ ค่อยๆ ดูไปตั้งแต่ระดับต้นๆ ค่อยๆ หยั่งลงมาเป็นลำดับๆ จนมาถึงวันนี้ทำงานมา 50 กว่าปี ก็พอใจอยู่ ได้มาขนาดนี้ สามารถที่จะฟังรู้เรื่องเข้าใจ จนกระทั่งปฏิบัติได้ กอบกู้ขึ้นมา จนสำเร็จผลเป็นสังคม

สารานุกรม 6 และมีสารานุกรมโคศ สำเร็จเป็นรูปธรรม เป็นปึกแผ่นด้วย

เป็นรูปธรรมเป็นปึกแผ่นมาตั้งแต่ต้นเลย ที่รวมคนเข้ามาเป็นชุมชน ตั้งชุมชนขึ้นมา ก็ สารานุกรมโคศ มาตั้งแต่ชุมชนแรกจนถึงบัดนี้ ถ้าเราจะนับว่าชุมชนที่เราตั้ง เอาละ ยังไม่รวมตั้งแต่มันเกิดศึระะ อโศก ศาสลือโศกและมาเกิดชุมชนสันติอโศก ยังไม่นับเป็นต้นราก ไปนับเอาปฐมอโศกเป็นที่ 1 ก็ได้ เป็นชุมชนแรกชื่อว่า ปฐม ปฐม อโศกเป็นชุมชนแรกที่เป็น สารานุกรมโคศ เกิดพ.ศ. 2527 ก็กี่ปีแล้วละ 39 ปีมา

พวกคุณคิดจะออกไปจากสารานุกรมโคศไหม? (เสียงตอบ “ไม่”) เสียงดังๆ ทำเป็นเสียงดัง คำพูดพูดแล้วเป็นนายตัวเองนะ ระวังเหอะ “ไม่” แต่หายไปไหนหว่าคนนี่ ไม่ค่อยเห็นหน้า ยังอยู่ในชุมชนหรือ เปล่า หรือไปๆ มาๆ ไปนานกว่ามา นานๆ มาที ไ้พวกนี้เป็นความจริงทั้งนั้น ลักษณะจริงของมันตามเป็นจริง ก็พูดไป เอาละ ไม่ต้องต่อ

สรุปแล้วอาดมาทำงานโลกุตระธรรม สถาปนาโลกุตระธรรมลงไป ในสังคมมนุษย์ชาติในยุคนี้ ที่คนชาวพุทธได้เสื่อมไปจาก โลกุตระธรรมจริงๆ แล้วอาดมาก็ทำได้สำเร็จ มีคนจริง ซึ่งไม่ใช่เกิด เฉพาะรูปธรรมเป็นรูปโก้ๆ เฉยๆ ไม่ใช่ อาตมาว่าเข้าถึงจิตเจตสิก

เข้าถึงปรมัตถ์ เข้าถึงธาตุแท้ของฐานรากของจิต ว่าเรามีมูลกาแท้ มีความยินดี มีฉันทะจริงๆ แล้วก็มาปฏิบัติจนเกิดมนสิการ เป็นโยนิโส เกิดปฏิบัติจนถ่องแท้ โยนิโส ถ่องแท้แยบคายเข้าไปถึงที่เกิด เข้าไปเปลี่ยนแปลงจิตที่ต้นรากของโอปปาติกโยนิ ต้นรากของจิต โดยแยก กิเลสออก แล้วก็สร้างปัญญา สร้างฉาน ฉานที่เป็นโลกุตระ สลาย ละลาย เผากิเลสถึงฉาน 4 เป็นบุญ กิเลสก็ดับไปหมดไปจริง (มูลสูตร 10 พตปฏ. เล่ม ๒๔ ข้อ ๕๘) ที่พูดพญฺชนะพวกนี้ สภาวะพวกเราฟังแล้วก็ นึกตาม ว่า สภาวะมันมีไหมที่อาตมาพูดไป

“บุญ” คือการกำจัดกิเลสเรียบร้อยแล้วสำเร็จแล้วคือเพชรฆาต มือสุดท้าย ตัดหัวแล้วเด็ดขาดตายสนิทแน่ ไม่มีทางฟื้น นี่เป็นสัจจะ เป็นอย่างนั้น

เราก็ดูชีวิตากิเลสของเราที่มันตายฟื้น หรือตายไม่ฟื้น เราก็จะรู้จริงๆ เลยว่า กิเลสหยาบคืออะไร ที่เราเลิกละมาก่อน มาถึงวันนี้ มีก็อย่าง ก็อัน จนกระทั่งมาเป็นอย่างนี้ได้ เป็นรูปธรรมรวมกัน สมบูรณ์แบบ อาตมาถึงบอกว่าสังคมชาวอโศกนี่ มันเป็นสังคมที่อยู่ในระดับ อนาคตามีขึ้นไป มันไม่ใช่เป็นสังคมที่โสดาบันเท่านั้น ไม่ใช่ สกิทาคามิเท่านั้นก็ไม่ใช่ แต่เป็นอนาคตามีขึ้นไป คือหมดทาง ทางรูปธรรมข้างนอก ชัดๆ มันเป็นรูปภพ อรูปภพในๆ ข้างใน

เพราะฉะนั้น รูปรสกลิ่นเสียงสัมผัสเหล่านี้จะเห็นได้ว่ามันไม่จีจ๋า แล้วพวกเรา เข้ามาอย่างไรก็ไม่ ใครยังมีนิดๆ หน่อยๆ รอนๆ ไรๆ ก็ เรื่องของส่วนบุคคล แต่มันไม่กล้าที่จะทำออกมาข้างนอก..จีจ๋าแล้ว นั่นคือมันเข้าไปในเกณฑ์ของอนาคามี

อนาคามี แปลว่า ไม่กลับ ไม่เวียนกลับ ไม่กลับมาอีกแล้ว
 ยิ่งไปถึงอรหัตผลก็ไม่ต้องอธิบายต่อ **อรหัตผลก็ยังเป็นเรื่องจริง**
มันก็สุดจบ ไม่ลืกลับ เป็นที่สุด

อรหันต์ (คำนี้มาจากคำว่า) “**อรหะ**” กับ “**อันตะ**” (คำว่า อันตะ)แปลว่าที่
 สุด **อรหะแปลว่าไม่ลืกลับแล้ว จบกิจ สว่างชัด บริบูรณ์ สมบูรณ์**

ความพากเพียรอยู่ต่อและลักษณะการตายที่พ่อครูกำหนดไว้

อาตมาทำงานมาถึงขนาดนี้ เนื้อหาของโลกุตระขนาดนี้ มันจะมี เป็นหัวเชื้อที่จะต่อไปอีก 2,000 กว่าปี กว่าจะหมดพุทธกัปของสมณ โคดม หัวเชื้อนี้จะมีพอไปถึงไหม อันนี้แหละ **อาตมาต้องเผื่อพอ**
เข้าใจไหมคำว่า “เผื่อพอ” ต้องทำให้เผื่อพอ ต้องทำให้มันจน
มันใจจนแน่ชัด เผื่อไว้เลยว่าถึงแน่

เพราะฉะนั้นในอนาคตข้างหน้า ถ้าอาตมารีบตายลงตอนนี้ ซึ่ง
 ชั้นของมันก็แย่แล้วจริงๆ แล้วด้วย **อาตมาว่าชั้นมันฝืน ชั้นมันลาก**
มาจริงๆ แล้ว ที่อธิบายมาบ่อยๆ แล้ว ตอนหลังๆ นี่ยิ่งอธิบาย

บ่อยพูดถึงบ่อย แต่เพราะความจำเป็น จ้านน จำต้อง จำใจ ที่
จะต้องต่อเนื่อง สืบทอด ต่อทอดไป

ถ้าอาตมาตาย อันนี้มันไม่พอแน่ เนื้อหาของมัน เนื้อหา
โลกุตระไม่พอ เชื่อนี้ไม่พอไปถึง 2,000 กว่าปีที่จะไปถึง 5,000
ไม่พอนะ อาตมาก็ต้องมาเกิดอีก กว่าอาตมาจะโต พอที่จะพูด
ธรรมะคนเชื่อ อาตมาก็ไม่รู้ได้ว่าอาตมาเกิดมาอีก มันก็ต้องมีวัย
เด็ก วัยอะไรมานะ แล้วกว่าจะมีฤทธิ์มีอำนาจพอ จนกระทั่งพวกคุณเห็น
แล้วก็เชื่อว่านี่แหละพระโพธิสัตว์พอท่านมาเกิดอะไรต่ออะไร แล้วจะ
เชื่อนั้นก็ไม่ง่ายใช่ไหม มันไม่ง่าย มันก็จะเสียเวลา

ถ้าอาตมายังอยู่เนี่ยมันง่ายกว่าไหม มันชัดเจนอยู่แล้ว มันเชื่อไม่
มีปัญหา ถ้าไปเกิดมาอีกจะปัญหา จะเกิดความเชื่อความต่อเนื่อง มัน
ก็ไม่ต่อเนื่องไม่สมูท(smooth ราบรื่น) มันก็กระฉิกกระฉัก มันก็จะมีค
วามลังเลไม่เข้าท่า

เพราะฉะนั้น ก็ไม่คิดอยากจะทำอันนั้น ก็ต้องพยายามทำอันนี้
ไปต่อ ฤๆ ไถๆ ไปจนกว่าจะสิ้นฤทธิ์เองของมัน เพราะฉะนั้นอาตมานี้
มานึกถึงตัวเองแล้วว่า เอ..อาตมาคงไม่ได้ตายประเภทที่เรียกว่า
ค่อยๆ ผ่อน ค่อยๆ ผ่อนตาย มันคงจะต้องตายแบบ ตายคาส
นามรบ หรือตายประเภทที่เรียกว่านอนคั่นนี้แล้ว พอรุ่งเช้าไม่
ตื่นแล้ว มันสุดฤทธิ์แล้ว พักผ่อนแล้ว พักไปเลย ตายหายไปเลย

มันคงจะตาย 2 ประเภท นี่ตายตอนบรรยายธรรมะอย่างมันเขี้ยว งอก
ตายตรงนี้ไปเลย หรือไปนอนหลับ พักไปเลย ไม่ตื่นรุ่งเช้าขึ้นมา เอ..
พ่อท่านทำไมไม่ตื่นสักที ไปดูอีกที ผู้ที่รู้แล้วก็ อ้าว.. นี่เรียบร้อยแล้ว
นี่ ตายแล้วนี่ อาจจะเป็นอย่างนั้น

แต่อาตมาก็เห็นว่า การพากเพียรที่จะเติมพลังงาน พลังงานทด
พลังงานปฏิกาตวิ Coefficient มันได้อยู่ มันมีอยู่ มีผล ก็พยายาม
ไม่ให้มันโอเวอร์โหลด(Overload เกินกำลัง) ไม่ให้มันเกินเลย ถ้าเกินเลย
มันจะเสื่อม ต้องทำให้พอดี แล้วมันจะเกิดพัฒนาปฏิกาตวิขึ้นไป
เรื่อยๆ ก็ศึกษาพวกนี้อยู่ แล้วก็ทำกับตนเองจริง

เพราะฉะนั้นทุกวันนี้อาตมาจึงนอนมาก พักนอนมากวันๆ หนึ่ง
แล้วก็ลดงานอื่นเยอะ เหลือแต่เขียนกับเทศน์ นอกนั้นไม่อะไรเลย
ไม่เอาใจใส่เลย วันนี้ขี้หรือยัง จะอะไรๆหรือยังต่างๆ นานา ไม่
เอาใจใส่ ไม่จำ ไม่ใช้พลังงานไปเสียเวลากับมันเลย ให้ทุกคนช่วย
จำ ช่วยดูแล ว่า เดี่ยวมันไม่ดี มันไม่เหมาะ วันนี้ยังไม่ขึ้นนะ อะไรอย่าง
นี้ก็ว่าไป ยังไม่ขึ้น มันยังไม่ปวด เสร็จแล้วเราก็ไปกระตุ้นมัน เฮ้ย ขึ้นนะ
สักประเดี๋ยวมันก็จะขึ้น โอ้พวกนี้มันอยู่ที่จิตจริงๆ จิตมันเป็นไป มันก็
ทำได้ แต่โดยธรรมชาติอัตโนมัติมันลึกซึ้งจริงๆ เลย มันสังขาร
สังเคราะห์ปรุงแต่งกันอยู่ต่างๆ โอ้โฮ มันละเอียดลออจริงๆ

เพราะฉะนั้นเราก็ศึกษาพวกนี้ไปด้วย จนสามารถที่จะเข้าไปร่วม
ไปร่วมจัดการกับธรรมชาติพวกนั้นได้เก่งขึ้นๆ เราสามารถทำอย่างนี้
ได้จริงๆ นั่นคือความ پاکเพียรที่อาตมาเล่าให้ฟัง พวกเราก็ฟัง
ระดับ เป็นการประดับความรู้ เป็นการฟังประดับความรู้ไป

เออ อาตมาเอาของบ้านเล็กเมืองน้อยเขามาอ่านยังไม่จบสักที่
หนึ่ง 3-4 หน้า ของบ้านเล็กเมืองน้อยเขาเขียนเรื่องไซโคพาท ผ่าน
มาตั้งแต่วันที่ 25 โนน **(พ่อครูไต่ตัดออกด้วย)**

__สู่แดนธรรม... นิมนต์พ่อท่านจิบน้ำสักนิดครับ ผมเองก็ได้เข้า
มารับรู้การทำงานศาสนาของพ่อท่าน ในปีที่บ้านปลมอโคกกำลัง
ขึ้นมาให้ฉลองเลย มันเป็นปลายปี 2527 ผมมาพบครั้งแรกก็ อื้อหือ
มันเกิดภาพที่ประทับใจมากเลยว่า ทุกคน ทำไมเท่าเทียมกันหมด
เราดูไม่ออกเลยว่า คนที่เจริญธรรมเขาก่อนเป็นชาวนาหรือเป็นนาย
ทหาร มีลักษณะเท่าเทียมกัน แค่นี้ก็ทำให้รู้สึกถึงว่าผู้นำทำ
มาได้ยังไง ผมก็เลยติดตามมาตลอด เลยปักหลักในใจเอาไว้ว่า
ถ้าผมเรียนจบแล้วจะมาขออยู่กับชาวอโคกนี่แหละ

แต่พอผมมาอยู่จริงๆ ปีแรกๆ ชักจะทนไม่ไหว อยู่ได้ 5 ปีแล้ว
ผมก็กราบขอลาพ่อท่าน ไม่เอาแล้ว ขอไปเป็นแบบคนโลกๆ ดีกว่า
ไปไม่นานก็ถูกระดมดั่งกลับอีก เป็นอยู่ 2 ครั้งนะครับ ก็ได้รับความ

เจริญมาถึงบัดนี้ก็เพราะพ่อท่านมีคุณสมบัติที่เป็นหัวเชื้อ ที่เอา
โลกุตระมาหยั่งลง แล้วเชื้อก็ตกมาถึงผมด้วย ผมก็ขอกราบขอบคุณ
พ่อท่านเป็นอันมากครับ

พ่อครูว่า... มิเป็นไร มิได้

คนมาด้วยปัญญา กับ ไซโคพาธ หลอกมา ต่างกันอย่างไร

คุณบ้านเล็กเมืองน้อยเขาทำความเข้าใจว่า

ความก้าวร้าว หยาบคาย ละเมิดสิทธิผู้อื่น

ความโกหก เสแสร้ง หลงสีหิวแสง ego สูง

ความไร้สำนึก ใจดำ ขาดความรับผิดชอบ

พ่อครูว่า สำคัญนะ ไร้ความสำนึกนี้ คนไร้สำนึกนี้ โอ้! ไม่ไหว

ความไร้คุณธรรม แยกแยะผิดชอบชั่วดีไม่ได้ เหล่านี้เป็น

อาการซ้ำซาก ของ โรคไซโคพาธ (Psychopaths) ที่เกิดขึ้นทั่วโลก

และกำลังลุกลามในสังคมไทยปัจจุบัน

พ่อครูว่า... โรคไซโคพาธ ชีตเส้นใต้คำนี้เลย เรียกง่าย ๆ ว่า

โรคจิต

ความสามานย์ต่อเนื่องไม่หยุดของระบบทุนนิยม ได้สุขุมวิฤติ

ทางเศรษฐกิจรอบแล้วรอบเล่า บั่นการเมืองฉ้อฉล ให้ยิ่งยอกย้อน

ป่วนรากฐานสังคมจนบอบช้ำ สะสมเกินขีดจำกัดของคนรุ่นก่อนๆ จะ
แบกรับไหว

..... ผลกระทบอันเลวร้ายจึงส่งต่อถึงลูกหลาน ทำให้เป็น
“โรคไขโคพาธ” ในปัจจุบัน

ความแตกแยกในครอบครัว การถูกเลี้ยงดูแบบละเลยเพิกเฉย
การถูกทารุณกรรมในวัยเด็ก การศึกษาที่ขาดจิตวิญญาณ การที่
ต้องเติบโตมาในสภาพสังคมที่โหดร้าย ฯลฯ... ล้วนเป็นสาเหตุของ
โรค

เมื่อผลไม้พิษสุกงอมในสภาพสังคมที่เร้นแค้น...สิ้นหวัง
ผู้คนยังถูกใช้เป็นเครื่องมืออเนกประสงค์ ที่สะดวกซื้อราคาถูก

เหมาะเจาะกับการเข้ามาเก็บเกี่ยวผลผลิต ที่ได้หวานเมล็ดพันธุ์
พิษเอาไว้ (จากการส่งออกประชาธิปไตย)

พอครว้า...การส่งออกประชาธิปไตยตรงนี้ คือประชาธิปไตยขา
เดียวบ้าง ประชาธิปไตยเก๊ๆ บ้าง แต่ละประเทศที่คิดว่าตัวเองเป็น
ประชาธิปไตยก็พยายามส่งออกให้คนนับถือความเป็นระบบระบบ
ปกครองบริหารที่เรียกมันว่าประชาธิปไตยของตนของตน ของ
ประเทศตน เพื่อที่จะไปล่าบริวารประเทศอื่นๆ หรือไปแพร่ลัทธิ ไป
แพร่ประชาธิปไตย เป็นสินค้าส่งออกของตัวเองกับประเทศอื่นๆ
ต่างๆ เพื่อจะได้บริวารเพิ่มขึ้น มันเป็นวิธีการหาบริวารทั้งนั้น

จะว่าไปแล้ว พุทธของเรา ศาสนาพุทธของเรา หรือชาวอโศก
 เราก็คือเป็นประชาธิปไตยแบบพระพุทธเจ้า อาตมาพาทำนี่ก็แพร่ไปก็
 จะเพื่อให้คนอื่นเขาได้เหมือนกัน ให้คนอื่นเขาเห็นเขารู้ แต่ว่าเราไม่
 ใช้ประเภทยัดเยียด ประเภทหวานล่อม แต่เราใช้ประเภทที่让别人
 เขาเห็นความจริงเอง เข้าใจเอง อิศรเสริภาพ มาสัมผัสแล้ว อ้อ.. อัน
 นี้ น่าสนใจ น่าสนใจ เอออันนี้ใช่ๆ แล้วเขาจะมาโดยบริสุทธิ์เอง เราจะ
 ได้คนเหล่านั้นมาจากความจริงของเขา พาตัวเขามา ไม่ใช่เราไปดุด
 เอาเขามา ไม่ใช่เราไปหวานล่อมเขามา หรือไปใช้อำนาจพิเศษ
 มอมเมาครอบงำอะไร ไม่ใช่ เราไม่ต้องการ อาตมาไม่ต้องการคนที่
 ยังไม่มีปัญญาพอที่รู้ความจริงเข้ามา

ถ้าคนที่ไม่มีปัญญาจริง ถูกหวานล่อม ถูกหล่อ ถูกซื้ออะไรมาก็
 แล้วแต่ ก็มา ป่วน อย่างนี้เรายากที่จะต่อภพภูมิให้อีก ขนาดที่ไม่
 หวานล่อมยังไม่ค่อยเข้าใจไหม ให้เจริญด้วยสัจจะของมันนี่เป็นฐานต่อ
 ฐานต่อฐานขึ้นไป มันยังยากเลย ความซับซ้อนของสัจธรรมถึงขนาด
 นั้น เพราะฉะนั้นอาตมาไม่ได้ไปแข่งดีแข่งเด่นไปแย่งประชาชน
 ไม่อ่ะ ทุกคนมาเอง อิศรเสริภาพด้วยภูมิปัญญาและต้องการให้คุณ
 เห็นด้วยภูมิปัญญาจริงของแต่ละคน เข้ามา

เพราะฉะนั้นพวกเราจึงมาเป็นคนที่จะมีวาระ 9 พวกเรานี่เข้า
 มาจึงเป็นคนมีน้ำหนักพอเป็น The Classic เป็นคนมีคลาสสิก เป็น

คนชั้น 1 เพราะถูกคัดเลือกมามีวรรณะ 9 เข้ามาก็ไม่ยาก เป็นอยู่ก็
 เลี้ยงไป สุภระ ง่าย จะสอนกัน ช่วยเหลือกันให้พัฒนากันต่อไปก็ สุ
 ไปสะ เจริญง่าย พัฒนาง่าย แล้วก็เข้าถึงความมั่งคั่งหรือกล้านจนได้
 ง่าย จนได้ง่าย ไม่ยาก เพราะว่ามันชัดเจน มันมีฐาน (ผู้เจริญปกติมี
 วรรณะ 9 พตปฏ. เล่ม 1 "ปฐมปาราชิกกัณฑ์" ข้อ 20)

คนที่จะมาเห็นความจนดีกว่าความรวยนี้ มันหักเลยนะ มันหักมุม
 ใช้ใหม่ มันทวนกระแสคนละเรื่องเลย ธรรมชาติธรรมดาคนก็ต้องการ
 ความรวย ให้ความสำคัญกับความรวย ต้องการความมั่งคั่งมาก แต่จะ
 มามั่งคั่ง มาเอาความจน กล้าที่จะมาเป็นคนจน มันเป็นจุดแบ่งหรือ
 จุดหัก จุดหักเหที่ยิ่งใหญ่ เป็นจุดหักเหที่ยิ่งใหญ่

เสแสร้งมา คุณเสแสร้งไม่ได้นานหรอก เสแสร้งจะมาเป็นอย่าง
 นี้บ้าง ไม่นานถ้าเชื่อแท้คุณไม่จริง มาประเดี๋ยวเดียวคุณก็ออกไป

เพราะฉะนั้นเราได้เชื่อแท้มา พอมารู้จักน้อย รู้จักจน มันก็ยิ่งจะ
 ถึงขั้นพอ ใจพอ-สันโดษ สันตญฺฐิ มันพอ เอ้อ! น้อยนี้มันพอ น้อยลง
 ไปอีกได้ไหม น้อยลงไปอีกก็พอ

แต่ก่อนนี้อาตมาเคยอธิบายยกตัวอย่าง แต่ก่อนเราเคยใช้เดือน
 ละหมื่น ต่อมาเราใช้ลดลงมา ใช้สัก 8,000 “เออ! ได้ พอแฮะ” ลดลง
 มาอีกสิ ไ้อ้ที่มันไม่จำเป็น ที่มันไม่สำคัญ ที่มันฟุ้งเฟ้อฟุ่มเฟือย
 สรุ่ยสร่ายก็ลดลงมาอีก “เออ! 8,000 บาทก็พอ” เออ! ลดลงมาเหลือ

5,000 สิ “เออ! 5,000 บาทก็พอ” หนักเข้าเหลือ 3,000 2,000 ก็พอ 1,000 บาทก็พอ เออ 500 ก็พอ หนักเข้า 200 บาท ก็พอ

“0 บาทก็พอ” อยู่กับหมูกุ่มได้ช่วยกันสร้างสรรค์นี้ ยิ่งมาเข้าใจใหญ่เลยว่า อ้อ! ทำไมจึงอยู่ได้ ทำไมมีเหลือเฟือที่จะเผื่อแผ่เขา คนจนแท้ๆ และก็ไม่ได้เอาแบบก้าวหน้าอย่างมากเหมือนกับทางโลกเขาทำ

อย่างที่ในหลวงรัชกาลที่ 9 ท่านตรัส ไม่เอาก้าวหน้าอย่างมาก อย่างโลกก็เขาเป็นกัน อย่างนั้นมันมีแต่ถอยหลัง แล้วถอยหลังมันมีแต่น่ากลัว พระเจ้าอยู่หัวท่าน เจโต ท่านก็ตรัสอย่างนั้นสั้นๆ คนก็ไม่เข้าใจ ต้องการฟังอีก เราก็อธิบาย อธิบายแล้วเขาก็ถามอีก มันก็ไม่ง่ายจริงๆ

เพราะฉะนั้นความเป็นจริงที่เป็นโลกุตระธรรมที่เรา กำลังพยายามที่จะให้คนได้ ไม่ได้ยึดเยียด ไม่ได้หวานล่อม เสนอสังฆธรรม เสนอความจริงออกไป ให้คนสนใจ ให้คนสัมผัส เห็นจริงแล้วก็พอใจที่จะเอาตาม

คิดดูซิ คนที่จบต็อกเตอร์ทางเศรษฐศาสตร์ คนที่จบต็อกเตอร์ทางบริหาร เยอะแยะ ข้าราชการบริพารในหลวงรัชกาลที่ 9 ไม่มีกระตือรือร้นอะไรกันเท่าไร นักเศรษฐศาสตร์ นักบริหารอะไรก็แล้วแต่ ยังรับลูกของในหลวง ร.9 คงเข้าใจนะคำว่า รับลูก รับลูกต่อ ยัง

ไม่ค่อยได้กัน เราก็ก็นั่งบังคับกันไม่ได้' บอกแล้วอาตมาไม่หวานล่อม ไม่ไปเที่ยวได้หาทางบังคับให้คนเข้าใจ หรือล่อให้คนเข้าใจ แต่จะให้เห็นจริงแล้วเขาเข้าใจ ให้เกิดปฏิภาณปัญญาว่า “โอ้โห.. อย่างนี้เป็นสัจจะที่น่าสนใจนะ” ให้เขาเกิดอาการอย่างนี้ ให้เขาเกิดสภาพอย่างนี้เอง แล้วเขาจะมาได้

โดยเฉพาะยังเป็นผู้ที่มีตำแหน่งหน้าที่ มีฐานะทางสังคม ที่เป็นที่ยอมรับนับถือ อย่างอาตมาเกิดมาชาตินี้ มันไม่มีฐานะทางสังคมเลย ไม่มีใครจะเชื่อน้ำมนต์ เพราะว่าอาตมาไม่มีฐานะทางสังคมอะไร ก็ไม่มี รูปไม่หล่อ พ่อไม่รวย แล้วความรู้อะไรๆ ทางโลกก็ไม่มี ไม่มีอะไรรับรองมาเลย แม้แต่รางวัลกิตติมศักดิ์ ปริญญาตรีกิตติมศักดิ์ยังไม่ได้เลย อย่าไปพูดถึงปริญญาเอกเลย ไม่ได้นะ ปริญญาตรีอาตมายังไม่ได้ถึงปริญญาตรี ชาตินี้ไม่ได้เรียนจบปริญญาตรี เรียนจบแค่ ปวส. ยังไม่ได้ ไม่ได้รับปริญญาตรีกิตติมศักดิ์ก็ยังไม่ได้ ไม่ต้องไปพูดถึงปริญญาเอก

แต่อาตมาไม่ได้ไปกังวล ไม่ได้ไปน้อยใจ ไม่ได้ไปท้อ กลับยิ่งเห็นความจริงเลยว่า เราต้องทำงานหนักนะ ยิ่งเห็นความจริง คนเขายังไม่ค่อยเข้าใจ ยังไม่ค่อยรู้จักสัจจะที่เราพยายามเสนอ

เพราะฉะนั้นการส่งออกประชาธิปไตย ที่เป็นประชาธิปไตยของพระพุทธเจ้า ที่อาตมาพยายามจะขยายความ ไม่ง่ายเลย อาตมายัง

จะเขียนต่อ ยังไม่จบ จะหยิบขึ้นมาเขียนต่อ ส่วนเรื่องที่เขียนเพ็งจะจบ
 จบวันที่ 1 วันที่ 2 นี่แหละ หนังสือเรื่อง “เกิดมาชาตินี้” เพ็งจบเพ็ง
 บอกจบ ให้เอาไปจัดการทำหนังสือ เล่มนี้จะแจกในวันที่ 9 มิถุนายน
 2567 แต่คงจะพิมพ์เสร็จก่อน เอาออกมาแจกก่อนให้พวกเราอ่าน
 ก่อน แต่แจกเป็นทางการในงานฉลองคอนเสิร์ต 9 มิถุนายน 2567
 ก็นี่แหละหนังสือ “เกิดมาชาตินี้” เขียนจบไปแล้ว เพ็งจบไป แล้วค่อย
 ไปพิมพ์ทำเล่ม หนา 200 กว่าหน้า ก็ไม่น้อยนะ ก็ไม่มากเท่าใ
 รหรือ 200 กว่าหน้า คิดว่าอาจมาอาจจะนำเอามาอ่านขยายความ
 ให้พวกเราฟังก่อน ล่อเป็นออเดิร์ฟหน่อย ให้น้ำลายไหล

ต่อของคุณบ้านเล็กเมืองน้อย มีอีกหน่อย เวลาอีก 10 นาที

*...การส่งออกประชาธิปไตย ด้วยกลยุทธ์ ปลุกปั่น-แบ่งแยก-
 ล้มล้าง-เปลี่ยนแปลง...ของชาติมหาอำนาจตะวันตก เจ้าลัทธิ
 ทุนนิยมสามัญ ที่ยังคงล่าอาณานิคม กวาดต้อนบริวารอย่าง
 แข็งขัน โดยปั่นการเลือกตั้งเปลี่ยนตัวผู้นำ ให้หุ่นเชิดตะวันตกได้เข้า
 สู่อำนาจ... เพื่อครอบครองโลก โดยไม่ปกครอง (ครอบงำ บงการ)*

พอครุว่า... การส่งออกประชาธิปไตย เขาก็ส่งออกกันมา จะว่า
 เราส่งออก ก็ไม่เชิง แต่ก็ขยายผลเหมือนกัน

ชาติมหาอำนาจตะวันตกนี้ ส่งออกมา เจ้าลัทธิทุนนิยมสามัญ
นี่คือเจ้าของประชาธิปไตย เขาเอาการเลือกตั้งเป็นหัวใจหลักเลย
เพราะฉะนั้น การเลือกตั้งก็ดี การเปลี่ยนตัวผู้นำก็ดี ที่ไม่ใช่ของจริง

เลือกตั้งเปลี่ยนตัวผู้นำ เหมือนอย่างที่ทำกันเขาทำมาเรื่อยๆ นี่
มันก็เป็นประชาธิปไตยนะ เขาพยายามทำพวกนี้ ประชาธิปไตย ตอน
นี้ก็เกิดเห็นแล้วว่ามันไม่จริงหรอก พวกเดียวกัน ประชาธิปไตย
หักซอกกับประชาธิปไตยพิธา ชักแย้แล้วตอนนี้ เห็นไหม
ประชาธิปไตยของหักซอกกับของพิธา ดุ่ง่ายๆ เศรษฐากับพิธา
ชักแยกๆ กันแล้ว เขาก็อาศัยมวล อาศัยอิทธิพลของตะวันตก

เขาซ่อนลึก ว่าบริหารโดยไม่บริหาร ปกครองโดยไม่ปกครอง
เขาก็จะพยายามทำอย่างนั้น แต่แท้จริงแล้ว มันมีอะไรอยู่อันหนึ่งก็
คือว่า ในเรื่องของทุนทุกวันนี้ เขาว่าเป็นทุนที่ครอบงำโลกอยู่ตอนนี้
เป็นทุนของพวกยิว ได้ยินกันไหม ดูออกกันไหม ซ่อนลึกอยู่ไม่ค่อย
รู้ตัวกัน เป็นทุนอำนาจ ทุนของพวกยิว อย่างนี้เป็นต้น ไฉนเราพูดถึง
ประชาธิปไตยลัทธิบริหาร ไฉนนั้นเรื่องทุน ซึ่งมันก็ไม่แยกกันเท่าไร
มันก็อาศัยเป็นอำนาจที่จะล่ลามวลชนเหมือนกัน

*__ทุกวันนี้....เพียงส่งข่าวสารทาง social media ต่อตรงถึงลูก
หลาน“ไซโคพาธ” ให้รับข้อมูลด้านเดียวกัน เชื่อแบบเดียวกันด้วย*

อัลกอริ..ทึม ! แล้ว....เชื่อ“ไซโคพาท” ก็ทำงาน (Algorithm

อัลกอริทึม กระบวนขั้นตอนวิธีทำ)

คุณผู้แดนธรรมว่า “อัลกอริ..ทึม” เขาเจตนาเว้นวรรค ให้มีคำว่า “ทึม” ฟอครุว่า เขาพยายามเอาคำว่า “ทึม” นี้มาเล่นแสงแบบภาษาไทย “ไอ้ทึม” คือโง่ ด้วย “อัลกอริ..” เรื่องราวอย่างนั้น กลยุทธวิธีการอย่างนั้น “อัลกอริ..ทึม”

...เชื่อ“ไซโคพาท” ก็ทำงาน ใส่อารมณ์ ทั้งLike .. ทั้งShare ..เม้าท์ ..เม้นท์.. จนเกิด viral โดยไม่เช็คความถูกต้อง ข้อจริงเท็จ ของข้อมูล หรือแหล่งที่มา และพร้อม bully พาทัวร์ลง ผู้มีความเห็นต่าง..... บีบคั้นความคิดเห็นของสังคม ให้จำต้องออนไลน์ ไปตาม ทิศทางที่ถูกกำหนด

ในช่วงกลางยุค 90 นักจิตวิทยา Joseph Overton รอง ประธาน Michigan Mackinac Center ศูนย์นโยบายสาธารณะที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่งในสหรัฐอเมริกา อธิบายว่า

ฟอครุว่า ยุค 90 ยุคอะไร ยุคในช่วงปี ค.ศ. 1980-1990 (พ.ศ. 2523-2533)

_คนเรามี “ขอบเขตของความเห็นที่รับได้”

พ่อครูว่า... แนนอนสิ ขอบเขตของความเห็นที่รับได้ มันก็คือ คนเราโง่เท่าที่เราฉลาด เราฉลาดเท่าที่เราโง่นั้นแหละ คือขอบเขตที่เราได้รับได้

_เสมือนช่องหน้าต่างหรือ window ถ้าเลยขอบ window นี้ แล้ว ก็จะยอมรับไม่ได้

หมายเหตุ window ในที่นี้เทียบกับการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ชื่อ Windows ที่กำหนดมุมมองบนหน้าจอภาพ ละกำหนดการทำงานให้อยู่เฉพาะในกรอบ-ขอบเขตหนึ่งเท่านั้น หากออกนอกกรอบนั้น โปรแกรมจะไม่ทำงาน -จะไม่ตอบสนองอย่างอื่น

พ่อครูว่า มันก็เป็นจริง ขอบเขตของความเห็นที่รับได้ หรือชัดๆ ที่อาตมาเคยพูด คนเราโง่เท่าที่เราฉลาด ฉลาดเท่าที่เราโง่ เพราะฉะนั้นมันเกินกว่าความฉลาดที่เราจะรับได้แล้ว เราก็ยังโง่อยู่ อย่างที่เราโง่นั้นแหละ นะ

_แต่เมื่อได้ยินได้ฟัง “เรื่องเล่า” ที่ “สุดโต่ง” บ่อยๆ ถึงแม้ในช่วงแรกจะไม่เห็นด้วยเลยก็ตาม ...แต่ในที่สุดก็จะถือว่าเรื่องเหล่านั้นเป็นเรื่องปกติไป และเริ่มมองว่าไม่ได้มีความ “สุดโต่ง” เหมือนที่รู้สึกแต่แรก

ทฤษฎี “Overton window” (หน้าต่างของโอเวอร์ตัน) หรือ หน้าต่างแห่ง “วาทกรรม” จึงถูกพัฒนาเป็น “เทคนิคการเปลี่ยนทัศนคติของสังคม” ให้ยอมรับต่อประเด็นสุดโต่ง คาดไม่ถึง ที่ครั้งหนึ่งเคยเป็น “เรื่องต้องห้ามอย่างเด็ดขาด”

โดยใช้ความแม่นยำของ digital คำนวณแบบจำลองในทุกๆ มิติ สามารถคาดการณ์พฤติกรรมของมวลชนได้ล่วงหน้า.... เพื่อจะได้ค่อยๆ เลื่อน กรอบหน้าต่างแห่งวาทกรรมออกไปอย่างช้าๆ ให้ครอบคลุม“เรื่องต้องห้าม”เหล่านั้น โดยที่จิตสำนึกของมนุษย์มีอาจ สังเกตได้

พ่อครูว่า ไม่สะดุดใจ ไม่สังเกต แล้วถูกกลืนไปเลย

_ ในขณะเดียวกัน ก็ค่อยๆ เหยาะสิ่งปรุงแต่งลงไปทีละนิด... นำเสนอ “narrative” (เรื่องเล่า) โดยการบิดเบือนข้อมูลใช้ “วาทกรรม” ที่ส่งผลต่อจิตใจ

และเพื่อให้เนียนขั้นตอนนี้จะเปิดโอกาสให้มีการออกความเห็น ถกเถียงกัน กระตุ้นให้มีการวิพากษ์วิจารณ์และไม่เห็นด้วย ทั้งในสื่อกระแสหลัก และโลก social... ให้ผู้คนรู้สึกว่าคุณมีอิสระทางความคิด !

พ่อครูว่า โอ้โฮ! แทคติค(tactis กลวิธี เล่ห์เหลี่ยม)เขาเหลือกินนะ กลเม็ดเด็ดพรายเขาเหลือกิน

_ ในขณะที่ ระบบจะคาดการณ์ล่วงหน้า และเพิ่มขีดจำกัดไปตลอด ตามที่กำหนดไว้ในแต่ละช่วง... ล่อลวงให้ สาธารณชน หลอกหลวงตนเอง ให้คน หวาดกลัว กระทั่ง.....ยอมละทิ้งความเชื่อ

เดิมของตน...จนเกิดความคาดหวัง ต่อสิ่งที่ไม่เคยคาดคิดว่า จะยอมรับเป็น “แนวคิด” ได้

...เพราะยังดีกว่าความน่ากลัวในจินตนาการ ที่ถูกปลุกเร้า-ปรุงแต่ง...ให้ขั้วอ้าง มาเป็นเหตุผลซะเอง

เมื่อเวลาผ่านไป “แนวคิด” ที่ไม่เคยคิดจะยอมรับ ถูกส่งเสริมอย่างบ้าคลั่ง ...สถิติถูกนำมาใช้ ...เซเลบ/อินฟลู ทั้งหลาย พากันแสดงตัวให้เห็นว่าอยู่ในกระแสจน กระบวนการคิดถูกแทนที่(ความคิดโดนแทนที่)ด้วยการเลียนแบบ !!!กระแสสังคมจึงเปลี่ยนจาก “รับไม่ได้เลย”... กลายเป็น “...ก็...พอรับได้...”.....

พอครว้า... เรื่องเหล่านี้เอาตมาว่า คล้ายๆ กันมากกับเราเองก็ต้องการให้เขามารับได้ที่เรา เหมือนกันนะ แต่เราไม่ได้หลอกलो ไม่ได้อใช้วิธีการหรือใช้อะไร แต่ให้ตนเองเป็นผู้ที่รู้ เป็นผู้ทีเห็น เป็นผู้ทีเข้าใจ แล้วตัดสินใจทีจะเชื่อปัญญาตนเอง คุณตัดสินใจเชื่อปัญญาตนเอง “อ้อ.. เราเข้ามาของเราเองนะ อีสระ ไม่มีอะไรล่อหลอก ไม่มีอะไรมาบังคับ ไม่มีอะไรหนุนหลังอะไรเลย”

_แม้ว่าจะยังไม่เห็นด้วยอยู่ แต่เท่ากับว่ามวลชนเลิกต่อต้านเรื่องนั้นๆ ไปแล้ว และยอมจำนนต่อสิ่งทีจะถูกนำเสนอ ในท้ายที่สุด....

พอครว้า... เพราะฉะนั้นอย่าไปเที่ยวได้หยุดการต่อต้านอย่าง

ง่าย ๆ นะ กับสิ่งที่ควรจะต้องอ่าน

_ความเห็นชอบของสังคมจึงได้แปรเปลี่ยนเป็นไป ตามที่
ต้องการอย่างแนบเนียน โดยมวลชนไม่รู้ตัวว่าถูกชี้นำด้วยเจตนา
และบงการด้วยเล่ห์เพทุบาย อย่างเป็นระบบมีขั้นตอน ..ในทางการเมือง
จะถึงขั้นทำโพลขึ้นมารองรับ เพื่อก่อเป็นกฎหมาย บังคับใช้
ในที่สุด

พอครุ่น นี่คือผลสำเร็จสำคัญเลย

_เล่ห์เพทุบายที่หล่อเลี้ยงความกลัว-ต่อเติมความหวัง(อัน
หลอกลวง) จึงถูกใช้กันอย่างแพร่หลายในทุกมิติทั่วทั้งโลก โดย
เฉพาะปลุกปั่นการเมืองในระบบเสรีนิยมประชาธิปไตย (ควบคุมการ
เลือกตั้ง บงการความเสรี)

นักเลือกตั้ง... จึงเป็นเพียงพนักงานบริษัท ที่ถูกปั้นให้เป็นนัก
แสดงส่งเข้าประกวดเพื่อชิงตำแหน่งขวัญใจมวลชน“ไชโคพาธ”
โดยใช้หน้าต่าง Overton เลื่อนกรอบไปมา ปลุกปั่นโลกโซเชียล
บีบคั้นสังคมให้จำนนต่อความสามัญ เพราะกลัวความชั่วช้า
ที่คิดว่าร้ายกว่า

“ไชโคพาธ” + “Overton window” จึงคือ“อาวุธชีวภาพ”
สำหรับทุนสามัญตะวันตก ใช้ยึดอำนาจเปลี่ยนตัวผู้นำ ควบรวม
บริษัท ...เพื่อเป็น “เจ้าโลก”

การปลุกปั่น ล้างสมอง จึงไม่ใช่เรื่องยากอีกต่อไป !

กระแสนี้แห่แหนแดงดีพิธา ไปจนถึง...ปรากฏการณ์กายแก้ว ก็ใช้เทคนิคเดียวกันไม่ว่าจะ แก้วไข หรือ ยกเลิก ม.112... จะสลายตัว หรือ สลับข้าง voteนายกฯ ... จะกลับมา “แสวงติดคุก” หรือกลับมา “เรื่องอำนาจ” ...จะอ้างตนเป็นประชาธิปไตย หรือ ถูกใส่ร้ายเป็นเผด็จการ... สุดท้ายแล้วก็สัตว์ในคอก(คุหาเลือกตั้ง)เดียวกัน

จะหน้าเก่า หน้าใหม่ ล้วนต่อแหล่งการเมือง ...แหล่งไปแหล่งมา แยมเจตนาจะเขียนรัฐธรรมนูญกันใหม่ทั้งฉบับ.... กรอบหน้าต่าง Overton เลื่อนไปมาอยู่ตลอด เพื่อใช้คอารมณ์มวลชน ตรวจสอบ ปฏิกิริยาสังคม

ดังนั้นห้ามเฟลอ ห้ามเหวอเด็ดขาด ...เพราะมี “เอกราชของชาติบ้านเมือง” เป็นเดิมพัน

“สติ” เป็น “อธิปไตย” “ปัญญา” เป็น “อูตระ”

...นะพี่น้องเอ๋ย.ย.ย... !!!

พอครว้า... สติเป็นอธิปไตยนี้ของพระพุทธเจ้าแท้ๆ ในมูลสูตรเลย ปัญญาเป็นอูตระนี้ของพระพุทธเจ้าชัดเจน

มันก็เป็นการพัฒนาอะ จะว่าไป มันเป็นการพัฒนาการของสังคมมนุษยชาติ ที่พูดกัน ที่อธิบายและที่กำลังประพาดกันอยู่ จะว่าต่อสู้อย่างก็ตาม มันก็เป็นเรื่องของพัฒนาการของมนุษยชาติ นี่พัฒนาการ

ไป ใครรู้เท่าทันก็ได้ ก็ได้ หรือมีปัญหาเหนือ มีความรู้ความเข้าใจที่เหนือกว่ามันก็ไม่มีปัญหา คนที่ไม่มีปัญหาเหนือ ถูกครอบงำก็เป็นบริวาร ตกเป็นบริวาร ก็เป็นการหาบริวารกันได้เป็นธรรมดาธรรมชาติ

จริงๆ แล้วมันไม่ใช่เรื่องง่าย มันเรื่องยาก แม้ยากอาตมาก็ยังเห็นว่าพวกเราเป็นไปได้อยู่ ยากก็ยังเป็นไปได้ แม้น้อย แม็กลุ่มเล็ก แต่มีอิทธิพลนะ

1. สิ่งนี้เป็นสิ่งที่ยั่งยืน ดีไม่แตก 2. เราก็พยายามพัฒนาตัวเรา ไม่ได้ไปครอบงำคนอื่น แต่ให้คนอื่นเห็นพัฒนาการของเรา แต่ละคนสร้างคุณสมบัติ สร้างคุณธรรม สร้างสิ่งที่มันเจริญให้ได้ขึ้นมาๆ มันก็รวมเป็นรูปธรรมเป็นมวลใช้ใหม่ จนคนอื่นสามารถเห็นได้ ที่อาตมาใช้สำนวนว่า ทำจนคนตาบอดเห็นได้ เราพยายามทำให้ไปถึงขนาดนั้นละ

เพราะมันเห็นยาก เห็นยากจริงๆ แต่มันต้องให้เห็น เพราะมันของดีจริงๆ มันไม่ใช่ของหลอก

ผู้ที่ได้แล้วที่เราทำอยู่นี้ เราสร้างอิสรเสรีภาพนะ เราไม่ไปครอบงำ เราไม่ไปล่อลวง เราไม่ไปพยายามหาเสียง หรือว่าทำให้เขามาเห็นด้วยวิธีหวานล่อมอะไรต่างๆ ให้เขาเกิดปัญญาญาณของเขาเองจริงๆ มาเห็น แล้วมาเอา มันจึงมีอิสระสภาพ

คนเหล่านี้เข้ามาโดยอิสระเสรีภาพของเขานี้แหละ มันเป็น
ปัญญาของเขานำเขาเข้ามา เพียงพอ จึงต่อ ต่อไป มาร่วมทำต่อไป
มันก็ง่าย มันก็สบาย มันไม่ยาก อิสระ สบาย ไม่เกิดเรื่องก็สงบ เพราะ
มานี้มันมาของแท้ มาก็มาร่วม มาผสมผสาน มาช่วยกันทำเพิ่มเติม
มันก็เรียบร้อย มันไม่เกิดเรื่องราวอะไร มันก็สบาย อิสระ สบาย สงบ
ก็ยิ่งอบอุ่น

อบอุ่นคือ มีพลังงาน ถ้าเย็นมันก็เกาะตัวลงไป ถ้าอบอุ่นขึ้นมา
มันมีพลังงานร้อนขึ้นมา มันก็เกิดพัฒนาการ สงบ อบอุ่น อิมเม
ก็สร้างประโยชน์ ขึ้นใจ อิมเมใจ สร้างสิ่งที่ก้าวหน้าพัฒนาขึ้นไป

อบอุ่น อิมเม เกษมใส เกษมคือขีดสมบูรณ์แบบ”เขม้ง” เป็นตัว
สุดท้ายของมงคล 38 “เขม้ง” ตัวปลายสุด เกษม เขม้งเป็นตัว
สุดท้ายเลย จุดสุดยอดของมงคล มงคลทั้งปวง มงคล 38 ตัว
สุดท้ายของมงคลคือ เขม้ง จบสุดเลย สูงสุด สุดยอด แล้วก็ไต่ขึ้นไป
เรื่อยๆ เกษมใส มันมีแต่รุ่งเรืองเกษมใส ใสสว่าง รุ่งเรืองไป

จบด้วยความหมายอันสำคัญ เป็นปลายเปิด คือ เพิ่มพูนการ
เสียสละ นี่คือ สุดยอดของมนุษย์ มนุษย์ที่มีแต่ความเสียสละ ไม่มีตัว
ตน มีสมรรถนะ มีความสามารถ มีจิตใจ มีน้ำใจที่จะเสียสละ ที่จะให้
ให้แก่ผู้อื่นได้ สละให้แก่ผู้อื่นได้ ให้สิ่งที่ดีที่สุด ประเสริฐสุดของเรา
ที่จะมีให้ ไม่หวงแหน อยากให้ได้เหมือนเรา หรือยิ่งกว่าเรายังดี ถ้า

คุณทำได้ ให้ไปแล้ว คุณเอาไปทำได้ดีกว่าเรายังประเสริฐ ไม่ได้ไปริษยาเลย ขอให้มันถูกต้องสัจธรรมก็แล้วกัน นี่คือสุดยอดแห่งสุดยอดจริงๆ

สิ่งที่อาตมายิ่งพูด ยิ่งอธิบาย แล้วก็มีผู้เสริมผู้ที่เข้าใจ ไม่ใช่อาตมาโดดเดี่ยวพูดไปแล้วไม่มีใครรู้เรื่องด้วย รับลูกไม่ได้เลย พวกคุณพอเข้าใจไหม...(พวกเราดอบ...เข้าใจ)... ดี อาตมาไม่อยู่โดดเดี่ยว พูดไปไม่รู้เรื่อง ใครๆก็ไม่รู้ แต่ว่า “ดีครับนาย ใดๆ” แต่ไม่รู้เรื่องอะไรหรอก ไม่ใช่.. อาตมาไม่ต้องการนะคนอย่างนั้น ไม่ต้องการ แบบ ดีครับนาย ดีครับนาย แต่ไม่รู้เรื่องอะไรเลย แบบนั้นก็แย่

ไม่รุ่มบอกว่า... จริงๆ แล้ว ประชาธิปไตยเรามาแปลผิดเอง คนไทยแปลผิดเอง เพราะว่า ประชาธิปไตยเขียนว่า Thief ที่ฟ แปลว่า ขโมยหรือโจร ของเราไม่มีประชาธิปไตย มีแต่ราชาธิปไตยกับธัมมาธิปไตยแบบพ่อกับแม่

พ่อครูว่า... ปนไปเรื่อย นั่นก็เป็นความเห็นของคุณ ถ้าเผื่อว่าแม่จะอธิบายแปลคำใดๆ ไปสู่สาระ มันเป็นสาระที่ดีก็ไม่มีปัญหาอะไร ถ้าแปลมันได้สาระที่มันดีจริง มันเข้าเรื่องเข้าราวก็ไม่มีปัญหา เหมือนกับที่พระท่านสอน นะโมตัสสะ แล้วก็บอกว่า ตัดสาๆ ภาษาอีสาน นะโมตัสสะ ก็ไปตัดสา แสลงไปก็ใช้ได้ จะแสลงไป แต่ว่ามัน

เข้าเรื่อง มันถูกตัวสาระที่แท้จริงเป็นประโยชน์ ก็ไม่ได้น่ารังเกียจอะไร มันก็ควรจะทำ

เพราะฉะนั้นอาตมาก็ยังมีเรี่ยวมีแรง ยังพอเป็นไป ก็พยายาม สงวนท่าทีอยู่นะ เอ้อ อาตมาพูดมานี้ไอหรือยัง (ไอแล้ว 1 ทียาวๆ) แต่ตอนนี้มันยังไม่ไอก็พอเป็นไปได้ เอาเถอะจะหยุดตอนนี้ก็ได้หรือจะต่อไปถึง 20:00 น ก็ได้ ก็พูดไป

พวกเรา อาตมาว่า คุณอ่านใจตัวเองของแต่ละคนนะ ชีวิตเป็นของคุณเองใช่ไหม คุณมาอยู่ขณะนี้ มาก(หลายคน)เลยนี้ หนุ่มๆ สาวๆ อายุ 20-30 น้อย นี่พวกเรา ใครอายุ 20-30 บ้างยกมือ มีอยู่ 2-3 คนเอง คนเป็นร้อยหลายร้อย นอกนั้นโอ้โฮ แก่แล้วทั้งนั้นเลย เลย 30 ไปแล้ว

เพราะฉะนั้นจะต้องเอาให้ดีๆ นะ เลย 30 ไปแล้วนี่มันถึง 40 นี่เขาถือว่าชั้กจะไม่ค่อยจะ ถ้า 40 นี่ถือว่ามันครึ่งหนึ่งของ 80 แล้วนะ ค่าเฉลี่ยคนประมาณ 80 ปีใช่ไหม ค่าเฉลี่ยอย่างสูง เลย 80 ปีไปนี้ก็น้อยแล้ว อย่าไปพูดถึง 100 เลย เพราะฉะนั้น 40 ปีนี้ครึ่งหนึ่งของอายุขัยที่เราจะพัฒนาการ

เพราะฉะนั้นอย่าประมาท พวกเรา พวกเราจะมีสิ่งพิเศษอยู่ มันไม่เหมือนสามัญคนทั่วไปเขาอยู่ มันเป็นพิเศษ มันมีลักษณะ

พิเศษ มันมีคุณสมบัติพิเศษ ซึ่งมันจะว่าสูงก็สูงกว่าคนสามัญธรรมดา
โลกๆ

เพราะอะไร มันมีเหตุมีผลของมัน พวกเราที่ไม่ได้เอาพลังงาน
ไปฟุ่มเฟือย ไปวุ่นวาย ไปปนอยู่กับไอ้เรื่องโลกๆ โลกๆนี้มันเป็น
โรคด้วยนะ ฟังเข้าใจไหม โลกๆนี้มันเป็นโรคด้วยนะ ไข้ไหม
เพราะฉะนั้นเราไม่ได้ไปยุ่ง ไม่ได้ไปทำอย่างโลกๆ เขาเป็น ไอ้โรคๆ
มันก็ไม่มี เพราะฉะนั้นมันจึงแข็งแรงกว่าปกติอยู่ นี่เป็นสัจจะอธิบาย
ง่ายๆไม่ใช่เป็นเรื่องไม่มีเหตุไม่มีผล มันมีเหตุมีผลของมันแท้จริง

เพราะฉะนั้นเราจึงสามารถที่จะ อาตมาถึงบอกว่าพวกเรา
ชาวอโศกนี่ต่อไปในอนาคตจะเป็นคนที่มีอายุยืน เหมือนชาวหรรษา
จะเป็นคนอายุยืนต่อไปในอนาคตแล้ว อยากจะเห็นคนอายุ 100 อายุ
ยาวยืนให้มาดูที่ชาวอโศก เพราะฉะนั้นเด็กรุ่นหลังๆ ที่เกิดมาเขาจะ
อายุยาวกว่านี้ ถ้าเขาไม่ออกไปจากวงสายสิญจน์ของชาวอโศก เด็ก
ๆ รุ่นหลัง ถ้าเขายังอยู่ในสายศีลของชาวอโศก เขาจะอายุยืน เขาจะ
รักษาเขาจะเป็นลูกหม้อ เขาจะเป็นตัวต่อเชื้อ ตัวที่เสริมสานขึ้นไป
อย่างแท้จริง

อาตมาว่านี่ อาตมาพูดนี้โมเมไหมที่อธิบายไป โมเมไหม มัน
เป็นอย่างนั้นจริงๆ เพราะคนเราจะมีปฏิกิริยาปัญญา รู้ค่า ว่าคุณค่าของ
อันนี้ว่าจริงหรือเปล่า ไข้ไหม จะรู้คุณค่าจริง

เพราะฉะนั้นเราก็ต้องทำจริง ชาวहरषาंनीเขาเป็นโดยธรรมชาติ เขาไม่ได้มีความรู้ทางพระพุทธเจ้าตรงๆ เหมือนอย่างพวกเรา เขาเป็นโดยธรรมชาติของเขา มันก็เข้าล็อคเดียวกันกับที่พวกเราพาเป็น ไม่หลงโลก ไม่เอาโรคจากชาวโลกๆ มา เขาก็อายุยืน แค่นี้ก็พิสูจน ยืนยันสัจจะแล้ว

เพราะฉะนั้นยิ่งพวกเราก็เข้าใจชัดเจน รู้ด้วยปัญญาอันยิ่ง เพราะฉะนั้นมันจะต้องอายุยาวยืนกว่าชาวहरषาด้วย นอกจากพวก คุณนี้แต่ละคนมีวิบากมา เพราะฉะนั้นจะมีวิบากตัดรอนบ้าง ก็ไม่ต้อง เสียใจหรอก แต่ละคนมีวิบากตัดรอนบ้าง ก็อาจจะไม่ถึง แต่ อย่งไรก็ตามในปัจจุบันนี้ เราเติม เราได้เติมนะ ยังไงๆ คุณก็ได้เติม

1. เราปิดประตูที่จะเอาเชื้อโรคจากทางโลกีย์เข้ามา
2. เราเข้ามาอยู่ในนี้ เพื่อเติมเชื้อของโลกุตระ เติมเชื้อของ สัจธรรมขึ้นไปๆ

คุณปิดจริงหรือเปล่า คุณไม่ไปรับจริงหรือเปล่า คุณไม่ไปรับ ทางโน้น แต่ก็มารับทางนี้ มันก็ต้องได้ทางนี้ มันเป็นเรื่องสัจจะ มัน เป็นเรื่องจริง มันจะออกนอกความจริงไปได้ยังไง มันก็ต้องเป็นอย่าง นี้

คนชาวโลกโลกีย์ไม่ได้รู้ง่ายๆ เลยอย่างพวกเรา แต่ก็ดี ถ้าเขารู้ แล้วเขาเฮโลเข้ามา เละเลยพวกเรานี้ คนเห่อเนีย คนเห่อนี้แยเลยนะ

จะมาปล้นนะ เขาก็จะมาเอาโดยที่ว่ามันไม่ได้เรื่องเลย เขาจะมาเอา โดยที่เขาไม่ได้มีคุณธรรม เขาไม่ได้มีฐานรองรับอะไร จะมาปล้นเอา ดีๆ มันฟังเลยนะ พวกเราก็ตาย เพราะฉะนั้นสัจจะอันนี้มันไม่เป็น หรอก เพราะพวกเราไม่ได้ทำอย่างนั้น เราไม่ได้ล่อหลอก ไม่ได้ หวานล่อม คนเข้ามาต้องมีภูมิธรรมจริงเข้ามา มันจึงเป็นการคัดเลือก นี่มันเป็นสัจจะคัดเลือกโดยธรรม คนเข้ามาที่นี่ถึงเป็นคนจริง โดยตนเองรับรองตัวตนเอง ตัวตนเองเป็นคนตัดสินใจและเลือกเอง เป็นตัวปัญญาพามา เป็นปัญญาแท้ๆ พามา ไม่ใช่ถูกครอบงำเหมือน อย่างที่พวกพิตาเขาทำ พวกทักษิณเขาทำ หรืออย่างพวกทาง ตะวันตก พวกอเมริกา ทำกันอยู่อย่างโลกๆ เขาทำอย่างนั้น เราไม่ได้ ทำอย่างนั้นเลย เราไม่ได้อยากได้คนอย่างพิธีกรรม วิธีอย่างโลกๆ เขาทำ แล้วเขาก็ได้คนเหล่านั้นไป เราไม่ได้อยากได้คนอย่างนั้น

เพราะฉะนั้นวิธีที่คนจะมาหาเรา จึงคนละวิธีกันเลย ไม่ได้ ขัดแย้งกันด้วย วิธีของเขาก็อย่างหนึ่ง วิธีของเราก็อย่างหนึ่ง ไม่ ขัดแย้งกันด้วย จะว่าจริงๆแล้ว พลเมืองคนละกลุ่ม พวกเรากับทาง โนนพลเมืองคนละกลุ่ม คนละฐานความคิด คนละฐานความเข้าใจ คนละฐานความเชื่อถือ มันเป็นอย่างนั้นจริงๆ

เวลาเหลืออีก 3 วินาที พูดไปพูดมาก็จะถึง 20:00 น พูดปุ๊บจบ ก็ถึง 20:00 น แล้ว สำหรับวันนี้ก็ขอเพียงเท่านี้ก็แล้วกัน

เจริญธรรมทุกคน